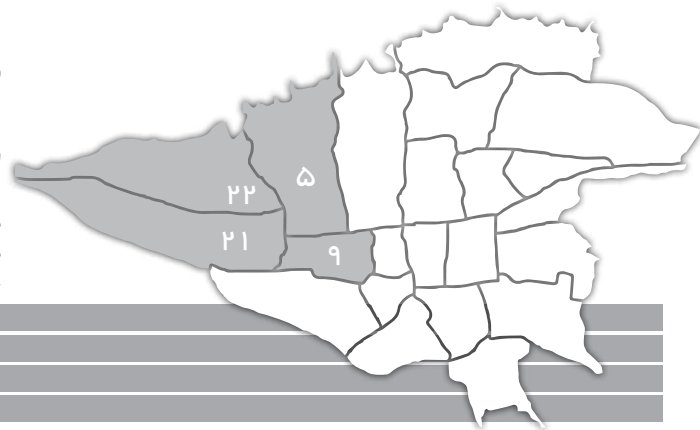

همسایه‌های پرفایده در روزهای بحرانی

بخش قابل توجهی از مساحت مناطق ۹ و ۲۲ غیرمسکونی بوده و فاقد بافت شهری است. در این بخش‌ها اغلب، واحدهای صنعتی و نظامی به چشم می‌خورد...

کانون نجوم شباهنگ برنامه‌های مختلفی برای شهروندان برگزار می‌کند

رصد شبانه آسمان از روستای وردیج

صفحه ۱۰

عکس: مهدی بیات

بزرگ‌ترین پروژه فرهنگی و تفریحی منطقه ۹ سال ۱۴۰۰ به بهره‌برداری می‌رسد

۱۰ سال انتظار برای تکمیل یک پروژه محلی

بالاخره پس از ۱۰ سال پروژه خاک گرفته مجتمع فرهنگی و تفریحی «کوثر» منطقه ۹ به روزهای افتتاح نزدیک می‌شود. این خبر و رویداد برای اهالی محله «استاد معین»...

صفحه ۱۱

بررسی کمی و کیفی پارکینگ‌های منطقه ۹ در گفت‌وگو با معتمدان محلی و مسئولان شهری و انتظامی

۲۰ هزار جای پارک برای ۴۷۰ هزار نفر

پارکینگ‌ها از زیرساخت‌های تأثیرگذار توسعه شهری‌اند که با افزایش تعداد آنها می‌توان بار ترافیکی کمتری را در معابر شهر و منطقه شاهد بود. پارکینگ‌های عمومی و خصوصی که باید موازی با افزایش تولید و بهره‌گیری از خودروها گسترش مکانی یابند تاکنون...

صفحه ۸

۱۸۱۹

جهت کسب اطلاعات بیشتر و سفارش آگهی
با نزدیکترین دفتر قبول آگهی تماس بگیرید

شرح در صفحه ۳

با تبلیغات در همیشه برای

درست به هدف بزنید

اهالی منطقه ۹ در روزهای کرونایی با اجرای طرحی متفاوت سوگواری و مهرورزی را با هم تجربه می کنند

کوچه‌های حسینی

سحر جعفریان

محرم و صفر متفاوت سال ۱۴۴۲ هجری قمری، با نذرهای متفاوت در حال سپری است. نذرهایی که نیتشان هم مهرورزی و هم رعایت پروتکل‌های بهداشتی، برای قطع سرایت «کووید۱۹» است. مانند طرح «کوچه‌های حسینی» که از اول محرم در معابر پرتردد منطقه ۱۹ اجرا می‌شود. در این طرح که با هدف حمایت از نیازمندان فعال شده چند نفر با برپایی هیئت سیار نذرهای و کمک‌های مادی اهالی را جمع‌آوری می‌کنند. استقبال از چنین طرح‌هایی سبب شده تا نذرهای محلی و محرمی اسمال، سمت و سوی دیگر به خود بگیرد. در گزارش زیر به بررسی ابعاد مختلف اجرای این طرح در منطقه پرداخته‌ایم.

کوچه شهید «حمدی» در محله «سی‌متری جی» رنگ و بوی دیگری دارد و بیرق‌های حسینی، بر سر در خانه‌ها خودنمایی می‌کند. نوای یاحسین کاروان عزاداری بسیار کوچک در محله طنین انداخته است. اهالی هم از پنجره‌ها و بالکن خانه‌هایشان، دل‌هایشان را به سبوی «کربلا» و عاشورا۶۱ هجری قمری پرواز می‌دهند. مداح از کاروانی می‌گوید که ۱۴۰۰ سال قبل در چنین روزهایی در کوچه‌های شهر شام به اسیری رفته بودند. برنامه طرح «کوچه‌های حسینی» منطقه ۹ به این صورت است که گروه عزاداری سیار، راهی معابر و کوچه‌های محله‌های ۹گانه می‌شوند و ضمن دعوت اهالی به حفظ شرایط قرنطینگی و فاصله‌های فیزیکی و بهداشتی، مراسم سوگواری به راه می‌انند.

کاش برنامه‌های بیشتری اجرا می‌شد

«نوید خلیلی»، یکی از ساکنان محله «امامزاده عبدالله»(ع)، می‌گوید: «طرح‌های این چنینی که هم به حفظ پروتکل‌های بهداشتی در شرایط بحرانی کمک می‌کند و هم نمی‌گذارد حسرت عزاداری حسینی بر دلمان بماند، خیلی خوب است. یک خوش فکری کامل است. ما دهه اول محرم را این‌گونه عزاداری کردیم. در کوچه‌ها مداحی می‌کردند و ما هم گوش می‌دادیم.» «جمشید سمرقند»، از اهالی محله «استاد معین» نیز می‌گوید: «اگر تعداد افرادی که طرح کوچه‌های حسینی را اجرا کردند بیشتر بود و در محله‌های بیشتر این کار انجام می‌شد خیلی خوب بود.»

حمایت از نیازمندان

«محسن دودانگه»، یکی از اعضای شوراباری محله امامزاده عبدالله(ع)، درباره طرح کوچه‌های حسینی تاربعین حسینی می‌گوید: «در روزهایی که هیئت بسیار نداریم، مشغول جمع‌آوری کمک‌های مادی و معنوی از خیران و نیکوکاران محلی هستیم. مانند تهیه بسته‌های ارزاق خشک، پوشش نذر ماسک و مواد ضدعفونی‌کننده، تهیه مبالغی برای تأمین هزینه‌های درمانی بیماران نیازمند یا اجاره‌بهای منازل مستأجرانی که شیوع «کرونا» کسب و کارشان را کساد کرده است.» «شاهین گرزهر» هم از اهالی محله شهید «سنتیپ» است که دهه اول محرم، مراسم کوچه‌های حسینی را در کوچه شهید «اسماعیلی» شاهد بوده است. او می‌گوید: «چند نفری از نمازگزاران مسجد حضرت رسول(ص)، پس از اجرای طرح کوچه‌های حسینی جمع شده و هر هفته حساب دفتری برخی از همسایه‌های آبرومند را تسویه می‌کنند. لذت کارشان آنجا است که از دریافت هر کمکی در هر اندازه‌ای دریغ نمی‌کنند. آن هم با این استدلال که میزان مبالغ مهم نیست، آنچه مهم است، سنت مهرورزی است. چه با هزار تومان چه با ۱۰۰ هزار تومان. اوضاع مالی بسیاری از اهالی در این محله‌ها مساعد نیست. اما آمدن محرم هم روحشان را صیقل می‌دهد و هم دستشان را باز می‌کند. خدا کند طرح‌های این چنینی هرچه بیشتر برگزار شده تا حال دل ما هم خوب شود.»

همدلی‌های مردم در مراسم سیار

«صالح زمانی»، سرپرست معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۹، درباره طرح کوچه‌های حسینی می‌گوید: «در طرح کوچه‌های حسینی، خودروهایی با عنوان «تکیه سیار» و مجهز به سیستم صوتی مناسب، برنامه‌های سخنرانی و مداحی را اجرا می‌کنند. این طرح در همه مناسبت‌های سوگواری در روزهای محرم برگزار و در ماه صفر، در معابر پر تردد منطقه ادامه خواهد داشت. تجربه موفق اجرای آن در دهه اول، نشان از بلوغ مذهبی و البته اجتماعی مرتبط با رعایت پروتکل‌های بهداشتی شهروندان دارد.» زمانی، هم‌چنین ادامه می‌دهد: «در این طرح، ۹ مسجد از ۹ محله برگزیده شده‌اند تا ضمن برگزاری مراسم سیار و محلی، کمک‌های مادی و معنوی را نیز جمع‌آوری کنند. تاکنون بیش از ۵۰۰ بسته ارزاق هر کدام به ارزش ۳۵۰ هزار تومان بین خانواده‌های کم‌بضاعت البته جمع‌آوری کمک هزینه‌های درمانی و معیشتی که به‌صورت نقدی است نیز بسیار فراتر از انتظارات بود. اهالی برای آگاهی از اسامی و نشانی مساجد منتخب می‌توانند با شماره ۰۲۷۳۳۲۷۶۰ تماس بگیرند.»

نگاه کارشناس

ریسمانی از جنس معنویت

است. در مرحله پذیرش، افراد با منطق بیشتر و بهتر به درک بحران می‌پردازند.» امیری می‌افزاید: «اجرای طرح‌هایی مانند کوچه‌های حسینی نیز با رویکرد مذهبی می‌تواند ضمن پر رنگ کردن باورهای دینی افراد، شرایط بحران را به بهترین شیوه یعنی ابراز مهر و محبت و ایجاد عدالت در برابری‌های اجتماعی مدیریت کند. اینکه در چنین شرایطی، فردی با وضعیت مالی مساعد، اجازه خانه فرد دیگر را پرداخت می‌کند، اینکه افرادی، هزینه‌های تحصیلی یا درمانی عده‌ای دیگر را می‌پردازند، یعنی پذیرش، یعنی درک بحران، یعنی اتحاد و همدلی در حرکت. اینها تنها در قالب جوامع معناگرا و تکامل یافته جای می‌گیرند.»

دروازه‌بان سابق تیم‌ملی از فوتبال و امکانات محله می‌گوید:

دروازه‌بانی بدترین شغل دنیاست

منطقه ۵ باشگاه‌های متعدد و دسترسی‌های فراوان دارد

مهدی اسماعیل‌پور

«محسن فروزان»، دروازه‌بان سابق تیم «ملی» و «استقلال»، چند سالی است که در منطقه ۵ محله «پیامبر» سکونت دارد و از چهره‌های ورزشی سرشناس و سلبریتی‌های ساکن غرب تهران محسوب می‌شود. فوتبال، محسن را به غرب تهران کشانده و می‌گوید که تا زمانی که فوتبال بازی می‌کند در همین محله می‌ماند، چون بهترین دسترسی را به زمین‌های فوتبال، فرودگاه و ورزشگاه‌ها دارد. دروازه‌بان استقلال فوتبال ایران که بین اهالی فوتبال، طرفداران بسیاری دارد می‌خواهد در آینده، یک آکادمی دروازه‌بانی در غرب تهران راه‌اندازی کند. با فروزان درباره فوتبال و محل زندگی‌اش گفت‌وگو کردیم.

چه شد که فوتبالیست شدید؟

کودکی‌ام را در شهرهای شمالی کشور قد کشیدیم، آنجا زمین فوتبال زیاد است و همیشه در این زمین‌ها فوتبال بازی می‌کردیم. تابستان‌ها وقتی برنجه‌ها را برداشت می‌کردند، شالیزارها به زمین فوتبال تبدیل می‌شد. چون زمین‌اش نرم بود و بدون کشش هم می‌شد داخل آنها بازی کرد. از آنجا که زمین‌های شمال همیشه سبز است برای بازی تنها ۲ تیردروازه و یک توپ لازم داشتیم. فوتبالیست شدن من تنها خواست خدا بود. یک روز به تیم «خمام» رفتم، تست دادم و انتخابم کردند. پس از یک سال هم به تیم‌ملی نوجوانان دعوت شدم. در کل خودم هم نمی‌دانم چگونه شد که وارد عرصه فوتبال شدم. همه مردم، فوتبال را دوست دارند و می‌خواهند فوتبال بازی کنند. از کارمند گرفته تا کارگر و پزشک و مهندس به این رشته ورزشی علاقه دارند و اگر فرصت‌اش باشد هفته‌ای یکی، ۲ بار در اوقات فراغت‌شان فوتبال بازی می‌کنند. ما هم که حرفه‌ای این رشته را دنبال می‌کنیم، از شغل‌مان لذت می‌بریم. خودم از اینکه فوتبالیست شدم و خدا این استعداد را به من داد، خیلی خوشحال و سپاسگزارم. اما از سوی دیگر ناراحتم که چرا دروازه‌بان شدم.

مگر دروازه‌بان بودن بد است؟

به گمانم دروازه‌بانی یکی از بدترین کارهای دنیاست. ولی در ایران ۱۰ برابر بدتر است. چون خارجی‌ها می‌دانند که یک دروازه‌بان سبورمن نیست، دروازه‌بان یک آدم معمولی است و نمی‌تواند کار خارق‌العاده‌ای انجام بدهد. پست دروازه‌بانی آنقدر تخصصی است که دروازه بان‌ها مربی اختصاصی دارند. اما مردم فکر می‌کنند

دروازه‌بان باید، همه توپ‌هایی که به سوی دروازه می‌آید را بگیرد. ولی واقعا فوتبال این‌گونه نیست.

من اگر ۱۰۰ بار دیگر هم متولد شوم، دوست دارم فوتبالیست شوم اما نه دروازه بان!

محله‌ای که در آن زندگی می‌کنید شباهت زیادی به شهر زادگاهتان یعنی رشت دارد. این‌طور دل‌تان برای شمال تنگ نمی‌شود؟

چرا خیلی دلم تنگ می‌شود. در گذشته در «زعفرانیه» زندگی می‌کردم که آب و هوای آنجا شباهت بیشتری به شهرهای شمالی دارد اما هیچ جای ایران برای من مانند «رشت» نمی‌شود. تهران دود و آلودگی و گرد و غبار و هر چیزی که یک آب و هوای بد باید داشته باشد دارد. در تهران تنها مسیر تمرین و خانه را می‌رویم و بهترین تفریح‌مان هم رفتن به رستوران است. اما در شمال مکان‌های گردشگری و غذاهای محلی زیادی داریم. ۱۷۰ غذای محلی داریم که همگی ثبت شده‌اند.

چرا از زعفرانیه به منطقه ۵ نقل مکان کردید؟

از آن جایی که محل تمرینم بلوار «فردوس غرب» بود و من همیشه برای زادی را در این مسیر باید صرف می‌کردم، به منطقه ۵ آمدم.

منطقه ۵ چه ویژگی‌هایی مثبتی دارد؟

راه‌های ارتباطی زیاد و دسترسی سریع به همه شهر و هم‌چنین مقرون به صرفه بودن بهای اجاره نسبت به مناطق شمال شهر، ۲ عاملی است که سبب شد به منطقه ۵ بیایم. چند بزرگراه اصلی تهران به محله پیامبر نزدیک است. «حکیم»، «ستاری»، «شرقی اصفهانی» و «یادگار امام»(ره)،

راه‌های ارتباطی زیاد و دسترسی سریع به همه نقاط شهر و هم‌چنین مقرون به صرفه بودن بهای اجاره نسبت به مناطق شمال شهر، ۲ عاملی است که سبب شد به منطقه ۵ بیایم

با توجه به وجود رستوران‌های خوب در منطقه، پاتوقی در اینجا هم دارید؟

از آن جایی که غذاهای رژیمی می‌خورم، خیلی به رستوران‌ها رفت‌وآمد ندارم. اما اگر هوس غذای خاصی کنم سری به رستوران‌ها می‌زنم. ولی پاتوق خاصی ندارم. به‌طور کلی هم دوست ندارم پاتوقی داشته باشم. برای مثال، زیاد تمایل ندارم که بگویند محسن فروزان همیشه در این رستوران یا فلان جا است. تلاش می‌کنم رستوران‌هایی که نرفتم را یکبار امتحان کنم.

رابطه‌تان با همسایه‌ها چگونه است؟

هر محله‌ای که می‌رویم، مردم به ما فوتبالیست‌ها لطف دارند. من هم تلاش کرده‌ام ارتباط خوبی با آنها داشته باشم. البته بیشتر کار ما با سوپرمارکت و املاکی و پمپ بنزین‌ها است. همسایه‌ها هم که همیشه به ما محبت می‌کنند، هرچند گاهی این لطفشان به ضررمان تمام می‌شود (خنده). برای مثال، غذاهای محلی زیادی داریم که پر چرب است. اگر نخوریم اسراف است و اگر بخوریم اضافه وزن می‌شود و دردسر (خنده). اغلب تالش کردم آپارتمانی را برای زندگی انتخاب کنم که کم‌و‌کدام باشد.

همیشه بحث کری بین فوتبال دوستان داغ است. این کری وقتی یک همسایه فوتبالیست هم داشته باشیم داغ تو می‌شود، این‌گونه نیست؟

با ما که کری نمی‌خوانند، ولی هر وقت من را می‌بینند می‌گویند که ما استقلال‌گرا هستیم و دوست داریم که شما دوباره به استقلال برگردید. حتی پرسپولیسی‌ها هم علاقه خود را به من نشان می‌دهند. اما در کل در شخصیت من کری‌خوانی نیست و معمولاً هم این اتفاق نمی‌افتد.

بزرگراه‌هایی هستند که رفت‌وآمد را برای من آسان کرده است. حتی بزرگراه «همت» هم به ما نزدیک است. با اینکه در غرب تهران قرار داریم اما انگار مرکز تهران اینجااست. هم‌چنین اینجا یک منطقه باکلاس در غرب تهران محسوب می‌شود و اغلب مردم طبقه متوسط و متوسط رو به بالا در آن سکونت دارند و در عین حال از نظر هزینه هم می‌شود با مبلغ کمتری نسبت به شمال شهر خانه‌هایی نوساز با مترآز بالا اجاره کرد. **این مزیت‌ها موجب می‌شود به فکر اقامت بلندمدت و حتی همیشگی در اینجا بیفتید؟**

تا زمانی که بخواهم فوتبال بازی کنم در همین منطقه می‌مانم چون بیشتر زمین‌های تمرین در غرب تهران است و دسترسی آسان‌تری به فرودگاه دارم. اما زمانی که فوتبالم به پایان برسد و بخواهم خانه‌ای در تهران داشته باشم، شاید بروم.

منطقه را از نظر امکانات ورزشی چگونه ارزیابی می‌کنید؟

یکی از مسواری که در منطقه ۵ برای من بسیار حائز اهمیت است، وجود باشگاه‌های ورزشی متعدد است. در این منطقه باشگاه‌های بزرگ و خوبی وجود دارد که امکانات مدرن و خوبی دارند. غیر از موضوع ورزش، این منطقه رستوران‌های بسیار خوبی هم دارد. هم‌چنین قرار است در خیابان پیامبر ایستگاه مترو افتتاح شود که این هم خودش امتیاز دیگری است. ترافیک اینجا خیلی کم است چون این محدوده بیشتر مسکونی است و مغازه‌های تجاری اندکی دارد.

با توجه به وجود رستوران‌های خوب در منطقه، پاتوقی در اینجا هم دارید؟

از آن جایی که غذاهای رژیمی می‌خورم، خیلی به رستوران‌ها رفت‌وآمد ندارم. اما اگر هوس غذای خاصی کنم سری به رستوران‌ها می‌زنم. ولی پاتوق خاصی ندارم. به‌طور کلی هم دوست ندارم پاتوقی داشته باشم. برای مثال، زیاد تمایل ندارم که بگویند محسن فروزان همیشه در این رستوران یا فلان جا است. تلاش می‌کنم رستوران‌هایی که نرفتم را یکبار امتحان کنم.

رابطه‌تان با همسایه‌ها چگونه است؟

هر محله‌ای که می‌رویم، مردم به ما فوتبالیست‌ها لطف دارند. من هم تلاش کرده‌ام ارتباط خوبی با آنها داشته باشم. البته بیشتر کار ما با سوپرمارکت و املاکی و پمپ بنزین‌ها است. همسایه‌ها هم که همیشه به ما محبت می‌کنند، هرچند گاهی این لطفشان به ضررمان تمام می‌شود (خنده). برای مثال، غذاهای محلی زیادی داریم که پر چرب است. اگر نخوریم اسراف است و اگر بخوریم اضافه وزن می‌شود و دردسر (خنده). اغلب تالش کردم آپارتمانی را برای زندگی انتخاب کنم که کم‌و‌کدام باشد.

همیشه بحث کری بین فوتبال دوستان داغ است. این کری وقتی یک همسایه فوتبالیست هم داشته باشیم داغ تو می‌شود، این‌گونه نیست؟

با ما که کری نمی‌خوانند، ولی هر وقت من را می‌بینند می‌گویند که ما استقلال‌گرا هستیم و دوست داریم که شما دوباره به استقلال برگردید. حتی پرسپولیسی‌ها هم علاقه خود را به من نشان می‌دهند. اما در کل در شخصیت من کری‌خوانی نیست و معمولاً هم این اتفاق نمی‌افتد.

سرپرست ستاد مدیریت بحران منطقه ۲۲ از آموزش مجازی شهروندان داوطلب برای مقابله با بحران‌های طبیعی می‌گوید

به سوی شهر آماده

۲۲ ثریا روزبهانی

آموزش همگانی به شهروندان یکی از اولویت‌ها و اهداف اصلی مدیریت بحران است تا بداندند که در هنگام وقوع بحران‌های مختلف، چه رفتاری از خود بروز دهند و حتی آن دسته از شهروندانی هم که آموزش‌های بیشتری را فرا گرفته‌اند، بتوانند در امور مربوط به مدیریت بحران محله خود مشارکت کنند. در همین راستا و با توجه به شرایط کنونی جامعه برای پیش‌گیری از ابتلا به ویروس «کرونا» و مهار آن، کلاس‌های مهارت‌آموزی مقابله با شرایط بحران و بلایای طبیعی، همچنان در منطقه بر پا می‌شود. اما این‌بار برای حفظ سلامت شرکت‌کنندگان، این دوره‌های آموزشی به‌صورت مجازی و آنلاین برگزار می‌شود و شهروندان به آسانی می‌توانند در آن شرکت کنند. برای اطلاع بیشتر از شیوه برپایی دوره‌های آموزشی گروه دوام «به‌مهدی اسفندیاری»، سرپرست ستاد مدیریت بحران منطقه ۲۲، هم‌صحبت شدیم.

فقدان یا ناکافی بودن اطلاعات کافی درباره بحران‌ها یکی از مهم‌ترین عواملی است که عواقب بحران را تشدید می‌کند. در این میان، آموزش به شهروندان از بهترین شیوه‌های ارتقای شاخص مدیریت بحران است. به همین منظور، برای ارتقای سطح آگاهی شهروندان، گروه‌های «دوام» در مسیرهای محله تشکیل شد تا از نزدیک نکات آموزشی به شهروندان ارائه شود. مهدی اسفندیاری، سرپرست ستاد مدیریت بحران منطقه، درباره راهاندازی سامانه آموزش مجازی شهروندی در منطقه می‌گوید: «شرکت‌کنندگان در گروه‌های دوام، در هر دوره باورپایی حضوری کلاس‌ها، محتواهای آموزشی را به‌صورت تئوری و عملی فرا می‌گرفتند، چراکه نیاز به آموزش در زمینه مدیریت بحران لازم و ضروری است و این نیاز همیشه احساس می‌شود، اما اکنون با توجه به شرایط خاص موجود و همه‌گیری ویروس کرونا، امکان برپایی حضوری دوره‌های آموزشی وجود ندارد و فعالیت‌های آموزشی گروه دوام به گونه‌ای دیگر ارائه می‌شود. در همین راستا، سازمان بحران برای آموزش و ارتقای آگاهی‌های عمومی شهروندان در مقابله با سوانح، نسبت به ایجاد و راهاندازی زیرساخت‌های لازم برای ارائه آموزش‌های مقابله با بحران به‌صورت مجازی (LMS) اقدام کرده است. در این طرح، شهروندان نکات آموزشی را به شکل مجازی می‌آموزند».

کاهش خسارت‌های ناشی از حوادث

به گفته اسفندیاری، بلایایی طبیعی و حوادث، خرابی دارد. دستی کمک می‌طلبید و دستی یاری می‌رساند. برای همین، این دوره‌های آموزشی می‌تواند به تقویت ظرفیت ساکنان محله‌ها در زمینه آمادگی، واکنش و بازسازی پس

دریافت‌گواهینامه معتبر آموزشی

اقدامات پیش‌گیرانه پیش از وقوع حادثه، بهترین گزینه برای کاهش بلاهای طبیعی است و در کنار آن افزایش آگاهی عمومی و آموزش همگانی در پیش‌گیری بحران بسیار اهمیت دارد و بدون شک می‌توان با انجام این اقدامات در زمان وقوع حوادث، شاهد خسارت کمتری بود. اسفندیاری، درباره این دوره آموزشی می‌گوید: «شهروندان می‌توانند از طریق لینک Pc.fdmmo.ir در دوره «مقابله با بحران» به‌صورت مجازی و رایگان شرکت و کارت عضویت در خانه دوام و ایمنی را دریافت کنند. اعضای گروه دوام اغلب در دوره‌های گذشته، دوره‌های آموزشی را سیری کرده، اما گواهینامه آموزشی دریافت نمی‌کردند. از سسوی دیگر، در سال‌های پیش اگر فردی قصد شرکت در دوره‌های آموزشی این خانه را داشت باید به‌صورت حضوری در کلاس‌های آموزشی شرکت می‌کرد که این موضوع موجب شد تا شخصی که امکان حضور در کلاس برایش مهیا نبود، نتواند عضو خانه دوام و ایمنی شود، اما این‌بار به سبب اهمیت موضوع، پس از گذراندن دوره ۳۶ ساعته، گواهینامه آموزشی به آنها اعطا می‌شود. هم‌چنین از آنجایی که ضرورت

آموزش مقابله با شرایط بحران همیشه احساس می‌شود و شهروندان باید آماده‌باشند، برای همین، داوطلبان گروه دوام و افرادی که در دوره‌های پیش‌گیری بحران بسیار اهمیت دارد می‌توانند در این دوره‌های مجازی هم ثبت‌نام و مباحث آموزشی را فرا بگیرند. این آموزش‌ها شامل ۱۴ ساعت آموزش مجازی و یک دوره یک‌روزه آموزش عملی است که در خانه دوام و ایمنی، نهادی مردمی درسراهای محله برگزار خواهد شد، که با توجه به شرایط کرونا تلاش شد تا بیش از ۸۰ درصد آموزش‌ها در فضای آموزش انجام شود و شهروندان می‌توانند باقی مانده این آموزش‌ها را که شامل فعالیت فیزیکی و اقدامات عملی است در فرصتی مناسب و حتی پس از فروکش کردن کرونا در خانه‌های دوام یا پایگاه‌های مدیریت بحران مناطق ۲۲گانه شهر تهران فرا بگیرند. هم‌چنین پس از هماهنگی‌های انجام شده با سازمان پیش‌گیری و مدیریت بحران شهر تهران و آتش‌نشانی با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و حداقل حضور شرکت‌کنندگان، بخش عملی نیز برگزار و شهروندان ارزیابی می‌شوند.»

مجازی یاد بگیرید

شهروندان با گذراندن دوره‌های آموزشی مدیریت بحران، میزان آگاهی و آمادگی خود را در برابر مخاطرات طبیعی مانند زلزله ارتقا می‌دهند. ایسن نیروهای داوطلب مردمی با توجه به آموزش‌هایی که دیده‌اند، در زمان بروز بحران می‌توانند پاریگر خود، خانواده و در صورت امکان هم‌محله‌ای‌های خود باشند. سرپرست ستاد مدیریت بحران منطقه به شیوه ثبت‌نام در این دوره‌های آموزشی مجازی اشاره می‌کند و می‌گوید: «شهروندان می‌توانند با ثبت‌نام در صفحه آموزش شهروندی (شهرآماده) که در سایت سازمان بحران به نشانی tdmmotehhran.ir است به محتوای آموزشی دسترسی داشته باشند و آموزش‌های لازم برای آمادگی در بحران حوادث، بحران‌هایی همچون زلزله را فرا گرفته و با نقاط امن محله‌های خود در هنگام بروز حوادث نیز آشنا شوند. شهروندان پس از مشاهده مطالب آموزشی می‌توانند در آزمون مجازی شرکت کنند. افرادی که دوره‌های آموزشی را با موفقیت طی کنند، عضو خانه دوام و ایمنی می‌شوند و می‌توانند علاوه بر دریافت کارت عضویت در مانورها و سایر برنامه‌های مرتبط با مدیریت بحران که در محله و منطقه محل سکونت خودشان برگزار می‌شود، شرکت کنند. ارائه آموزش‌هایی که سطح دانش و مهارت هریک از شهروندان را برای چگونگی زیستن در محیط پر از عوامل تهدیدزا افزایش می‌دهد و توان مقابله آنان را در برابر خطرات و حوادث ارتقا می‌بخشد، می‌تواند در کاهش اثرها و خسارت‌های ناشی از حوادث و سوانح مؤثر باشد. برای همین، در این دوره، موارد آموزشی مانند چگونگی مقابله با ویروس کرونا، برنامه‌ریزی در خانواده و شرایط اضطراری، مباحثی مدیریت بحران، شناخت مخاطرات طبیعی و اقدامات لازم، حمایت‌های روانی در بحران، مباحثی اطفای حریق، فوریت‌های پزشکی، کارگاه تقویت دید مدیریت بحران و مهارت‌های بقا در شرایط اضطراری، مباحثی مدیریت بحران به شهروندان آموزش داده می‌شود.»

راهکار پلیس و اهالی برای کاهش آسیب‌های اجتماعی و امنیتی بوستان‌های تهرانسر

نصب دوربین و استخدام

نگهبان چاره کار است

۲۲ مهدی اسماعیل‌پور

سرکشی و حضور منظم در بوستان‌ها و ایجاد فضایی امن و مناسب برای خانواده‌ها یکی از برنامه‌های ویژه پلیس در این روزهاست، آنها با هر کسسی که امنیت و آرامش اهالی را در پارک برهم می‌زنند برخورد می‌کنند فرقی نمی‌کند این افراد برای مردم مزاحمت ایجاد کنند یا مواد فروش و معتاد متجاهر باشند. کلاستر ۱۵۰ «تهرانسر» در چند نوبت نسبت به پاکسازی بوستان‌های این محدوده اقدام کرده است. با این حال هنوز برخی شهروندان از وضع برخی بوستان‌ها رضایت کامل ندارند. مکان‌هایی که باید برای بازی و تفریح کودکان و استراحت خانواده‌ها امن و سالم باشد، از سوی برخی افراد خلافکار و هنجارشکن که اغلب کم‌سن و سال نیز هستند، به مخاطره افتاده است. اکنون موضوع و سؤال اصلی اینجا است که چه عواملی سبب شده تا چنین فضایی به وجود بیاید و راهکار چیست؟

«داود حاج اسفندیاری»، دبیر شوراباری باشگاه نفت، درباره مشکلات بوستان‌های «تهرانسر» به همشهری محله می‌گوید: «در محله باشگاه نفت، بوستان‌های «ریما» و «ترگس» مسئله‌دار هستند. متأسفانه چند سالی می‌شود که شاهد حضور ارادل و اوباش و موادفروشان و معتادان متجاهر در این بوستان‌ها هستیم. علاوه بر آن، این بوستان‌ها به پاتوقی برای برخی‌ها تبدیل شده که متأسفانه بدون رعایت شئونات اخلاقی دور هم جمع می‌شوند و موادمخدر استعمال می‌کنند. در حاشیه بوستان ریما به سبب بکر بودن فضای آن و بوستان ترگس هم گاهی شاهد درگیری و عریه‌کشی ارادل و اوباش هستیم و با تاریکی هوا در ساعت‌های پایانی شب به بعد بوستان به نوعی در قرق هنجار شکن‌ها و ارادل و اوباش و موادفرها و معتادان قرار می‌گیرد. گاهی شهروندان درباره درگیری‌هایی که باسلاح سرد بین ارادل و اوباش رخ می‌دهد به ما گزارش می‌دهند. اغلب این افراد هم از مناطق و محله‌های اطراف مانند «شماره ۲» و «قلعه حسن خان» به تهرانسر می‌آیند. برای از بین رفتن چنین فضایی، نخستین موضوع لزوم حضور پررنگ و محسوس پلیس در این بوستان‌ها است. به هر حال، وقتی متوجه می‌شوند که گشت پلیس در بوستان حاضر دارد، مقداری خودشان را جمع و جور می‌کنند. از سویی دیگر، لازم است که حراست بوستان‌ها به نیروهای جوان‌تر و کارآمدتر و مجهزتری سپرده شوند. پیرمردان بازنشسته و ناتوان که آنجا گم‌راهه شده‌اند، واقعاً حریف این افراد نمی‌شوند.»

بسترهای جرم‌ساز باید حذف و اصلاح شود

رئیس کلاستر ۱۵۰ تهرانسر درباره ناامنی بوستان‌ها و طرح‌های ضربتی که در این مدت از سوی پلیس اجرا شده است، به لزوم مشارکت و فعالیت دیگر ارگان‌ها برای امن و ایمن‌سازی این مراکز تفریحی می‌گوید: «در تهرانسر، ۲۱ بوستان داریم که پلیس حضور فعالی در آنها دارد و در این مدت طرح‌های مختلف امنیتی در داخل آنها اجرا و با افراد متخلف براساس قانون برخورد شده است. هشدار، تذکر، راهنمایی و ارشاد و گرفتن تعهد کتبی و اگر هم موادمخدر و سلاح سردی از آنها

کشف شود با توجه به نوع و میزان جرم برای فرد متخلف تشکیل پرونده شده و تحویل مراجع قضایی می‌شود. از سویی دیگر، لازم است که تغییراتی در بوستان‌ها ایجاد شود. برای مثال، در برخی قسمت‌ها، شمشادها بلندند و فضای پشت آنها به پاتوقی برای معتادان متجاهر و کارتن‌خواب‌ها تبدیل شده است. در این بوستان‌ها فضاهای بی‌دفاع شهری وجود دارد که لازم است شهرداری نسبت به تغییر و اصلاح آنها اقدام کند. موضوع دیگر، تاریک بودن بوستان‌ها است. تاریکی خود بستر وقوع جرم و بزه را فراهم می‌کند، متأسفانه بوستان‌ها در عمل نگهبان و محافظی ندارند. شهرداری باید از پلیس محله برای حفاظت از بوستان‌ها استفاده کند و پلیس هم از آنها حمایت و پشتیبانی خواهد کرد. اگر هم بودجه ندارند، راهکارهای زیادی برای تأمین هزینه‌های آن وجود دارد. دستمزد این نیروها را می‌توان از غرفه‌هایی که در داخل بوستان‌ها وجود دارند، تأمین کرد. نکته بعد اینکه هیچ‌کدام از بوستان‌ها مجهز به سیستم دوربین مدار بسته نیستند که تأثیر بسیار زیادی در تأمین امنیت دارد. ما حاضر و آمادایم تا در این زمینه با شهرداری تعامل داشته باشیم. اگر به کم و کاستی‌ها اشاره می‌کنیم، راهکار و پیشنهادی نیز برای برطرف کردن آنها داریم.» سرهنگ «محمود مالمیر» قرق ارادل و اوباش و خلافکاران را در ساعت‌های آخر شب در بوستان‌ها به شدت رد می‌کنند. «این موضوع به هیچ عنوان درست نیست. در سرکشی‌های روزانه ما به بوستان‌ها حتی در ساعت‌های نخستین یامداد، خانواده‌ها در بوستان‌ها حضور دارند و این‌طور نیست که در بوستان‌ها، درگیری و دعوای دسته‌جمعی یا ایجاد ارباب داشته باشیم. علاوه بر این به حضور در بوستان‌ها به‌صورت چهره به چهره با مردم صحبت و از آنها پرس‌وجو می‌کنیم.

اگر چنین مشکلی در هر ساعتی و هر کدام از بوستان‌ها وجود دارد، به ما اعلام کنند تا فوراً در محل حاضر شویم. اما گزارش‌ی درباره قرق شدن بوستان‌ها یا درگیری و دعوای دسته‌جمعی و ایجاد ارباب به ما گزارش نشده است. با توجه به اینکه در محله‌هایی مانند قلعه حسن‌خان و شماره ۲ امکانات تفریحی و بوستان‌ها کم است، برخی از آن محله‌ها برای تفریح به بوستان‌های تهرانسر مراجعه می‌کنند. اگر می‌خواهیم با این معضل ریشه‌ای و اساسی برخورد کنیم، همه دستگاه‌ها و ارگان‌ها باید در زمینه کارهای فرهنگی وارد میدان شوند. تنها با بگیر و ببند پلیسی نمی‌توان همه مسائل را حل کرد. شهرداری، مساجد، مسجد، شوراباری‌ها، سازمان بهداشت و اداره سلامت و بسیاری دیگر می‌توانند با اجرای برنامه‌های فرهنگی در این کار مشارکت داشته باشند.»

نیم نگاه

رئیس اداره فضای سبز و بوستان‌های منطقه ۲۱ تغییرات همه‌جانبه برای کاهش آسیب اجتماعی

۲۲ پریسا نوری

رئیس اداره فضای سبز و بوستان‌های منطقه ۲۱ درباره وضع بوستان‌ها به همشهری محله، می‌گوید: «از چند روز دیگر هرس فضای سبز داخل بوستان آغاز می‌شود و شمشادها و پوشش‌های گیاهی کوتاه خواهند شد. به‌طور منظم از بوستان‌ها بازدید می‌کنیم و اگر ببینیم که افراد معتاد و کارتن‌خواب داخل آلاچیق‌ها یا قسمت‌های دیگر بوستان تجمع کرده‌اند، نخست تذکر داده می‌شود و اگر مقاومت کنند، آن‌وقت به پلیس گزارش داده می‌شود که اقدام قانونی کند. هم‌چنین در بخش‌هایی که لازم است، نور داخل بوستان‌ها از جمله بوستان «ترگس» را افزایش داده‌ایم و این کار هم‌چنان ادامه دارد. به هر حال، روشنایی یک عامل بازدارنده است. هم‌چنین برای اصلاح ساختار آن بخش‌هایی از بوستان‌ها که نیاز است تغییر کنند، آمادگی داریم. برای مثال، اگر لازم است سازه‌ای برداشته و اصلاح شود یا دیوار و مانع‌گذاری شود، فقط ضعیفی که شوراباری‌ها و مردم اعلام کرده‌اند، به نوبت و به مرور انجام خواهد شد. البته باور دارم که همه این کارها زمانی نتیجه می‌دهد که در کنار قوه قهریه، کارهای فرهنگی نیز انجام دهیم. اگر داخل بوستان‌ها پر از جمعیت باشد، ناخودآگاه افراد معتاد و خلافکار از آنجا می‌روند. چون آنها به دنبال جای خلوت و تنج می‌گردند. با اجرای برنامه‌های فرهنگی – تفریحی می‌توانیم مردم را به داخل بوستان‌ها بکشانیم. کارهایی در این‌باره انجام شده است، اما با شیوع ویروس «کرونا»، در حال حاضر نمی‌توانیم تجمع شهروندان را در داخل بوستان‌ها داشته باشیم.»

«محمود عظیمی»، درباره استفاده از نیروهای کارآمدتر برای حراست بوستان‌ها و هم‌چنین نصب دوربین هم به همشهری محله، می‌گوید: «حراست بوستان‌ها ضابط قضایی نیستند و به سبب قانونی نمی‌توانند برخوردی با متخلفان داشته باشند. آنها تنها می‌توانند تذکر شفاهی بدهند و اگر موضوع ضروری پیش آمد با پلیس تماس بگیرند. این گونه نیست که حق برخورد فیزیکی و حتی بیرون کردن افراد از داخل بوستان‌ها را داشته باشند و قانون چنین اجازه‌ای به آنها نمی‌دهد. تنها قسمت اجرائیات شهرداری، ضابط قضایی هستند و سایر بخش‌ها به این شکل نیست. بنابراین، اگر افراد نتوانند با مجهز هم در بوستان‌ها داشته باشیم، حق برخورد فیزیکی ندارند. درباره دوربین مدار بسته نیز این کار می‌تواند تا حدودی بازدارنده باشد یا به جمع کردن مردم علیه فضای سبز داریم که تحت تنش قرار دادن همه آنها با دوربین، بسیار پر هزینه است. شاید لازم باشد برای هر بوستان ۱۵ تا ۲۰ دوربین نصب شود!»

ترین‌ها

پارکینگ خالقیان، بزرگ‌ترین پارکینگ منطقه با ۱۳ هزار و ۵۰۰ مترمربع مساحت در ناحیه یک واقع شده‌است.

کوچک‌ترین پارکینگ منطقه با ۲ هزار مترمربع مساحت در ناحیه ۲ واقع شده است.

فرودگاه بین‌المللی مهرآباد، دارای ۶ پارکینگ اختصاصی با ۱۷ هزار و ۶۱۹ ظرفیت خودرو است.

پارکینگ طبقاتی ترمینال ۱ و ۲ فرودگاه بین‌المللی مهرآباد با ۷ طبقه، بلندترین پارکینگ منطقه است.

ناحیه یک با ۱۳ پارکینگ عمومی، بیشترین فراوانی پارکینگ‌های منطقه را دارد.

ناحیه ۲ با ۵ پارکینگ عمومی، کمترین فراوانی پارکینگ‌های منطقه را دارد.

قدیمی‌ترین پارکینگ منطقه، پارکینگ کفش ملی در خیابان سی‌متری جی است.

منطقه ۹

بررسی کمی و کیفی پارکینگ‌های منطقه ۹ در گفت‌وگو با معتمدان محلی و مسئولان شهری و انتظامی

۲۰هزار جای پارک

برای ۴۷۰ هزار نفر

سحر جعفریان گاکا

◀ پارکینگ‌ها از زیرساخت‌های تأثیرگذار توسعه شهری‌اند که با افزایش تعداد آنها می‌توان بار ترافیکی کمتری را در معابر شهر و منطقه شاهد بود. پارکینگ‌های عمومی و خصوصی که باید موازی با افزایش تولید و بهره‌گیری از خودروها گسترش مکانی یابند تاکنون به‌صورت کامل و جامع در منطقه ۹ رخ نداده است. این اذعان اهالی و گلایه شهروندانی است که مدت زمان طولانی برای یافتن چند وچب جای پارک خودرویشان در معابر کم‌عرض و تو در تو منطقه سرگردانند. متراژ کلی پارکینگ‌های عمومی در منطقه با توجه به مساحت ۹۷/۱۹ کیلومترمربعی منطقه و با جمعیت بیش از ۱۷۷ هزار نفری ساکن و ۲۹۷ هزار نفری شناور، به ۲۰۴ هزار مترمربع می‌رسد. تحلیل این آمار براساس استانداردهای وزارت «راه و شهرسازی»، پایین بودن سرانه پارکینگ‌های مناسب محله‌های ۹گانه را نشان می‌دهد. سرانه‌ای که در پاره‌ای از موارد به گفته کارشناسان حوزه شهر می‌تواند از بروز برخی آسیب‌ها و جرائم از نزاع گرفته یا سرقت خودرو جلوگیری کند. برای بررسی کمی و کیفی وضعیت پارکینگ‌های منطقه، سراغ معتمدان محلی و مسئولان شهری و انتظامی رفتیم و با آنها به گفت‌وگو نشستیم. ▶

یکی از معضلات همیشگی شهر «تهران» و محله‌هایش که در سایه افزایش جمعیت، روزبه‌روز آزردهنده‌تر می‌شود، نبود جای پارک خودرو یا همان کمبود پارکینگ‌های عمومی و خصوصی است. این معضل چند سالی است جمله معروف «خودرو نداشتن یک مشکل است و خودرو داشتن هزار مشکل» را بر سر زبان‌ها انداخته است و این روزها تأثیر خود را بیش از پیش بر روی نمای بصری و افزایش میزان خسوسنت‌های اجتماعی و جرائم مرتبط با خودرو بروز می‌دهد.

خیابانگردی همراه آلودگی و کمی ترافیک

نهمین تکه از پانتخت با توجه به تراکم جمعیتی که دارد سال‌هاست که با کسری توقفگاه‌های خودرو در معابرش، اهالی را به دردمر انداخته است. «داود کریمی»، یکی از اهالی محله «استاد معین»، می‌گوید: «این روزها که مراکز تجاری در محله ما جای خود را حسابی باز می‌کنند، جای پارک خودرو، کمی‌ما محسوب می‌شود. بعضی از رانندگان نیز کمبود پارکینگ را بهانه و خودروهایشان را در پیاده‌روها پارک می‌کنند. این اقدام هم غیرفرهنگی است و هم

ممکن است در مواقع اضطراری و خطر، مشکل‌ساز شود. به گمانم شهروندان باید مطالبه‌گری کنند، نه آزردهنده‌تر می‌شود، نبود جای پارک خودرو یا همان کمبود پارکینگ‌های عمومی و خصوصی است. این معضل چند سالی است جمله معروف «خودرو نداشتن یک مشکل است و خودرو داشتن هزار مشکل» را بر سر زبان‌ها انداخته است و این روزها تأثیر خود را بیش از پیش بر روی نمای بصری و افزایش میزان خسوسنت‌های اجتماعی و جرائم مرتبط با خودرو بروز می‌دهد.

شرایط تقریباً مناسب!

«علی حیدری»، سرپرست معاونت حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری منطقه، در ارتباط با کمبود فضاهای توقفگاهی ویژه خودروها در منطقه، می‌گوید: «۱۹ هزار و ۹۱۱ واحد پارکینگی در ۱۸ پارکینگ عمومی شامل یک پارکینگ طبقاتی شهری و ۳ پارکینگ طبقاتی فرودگاهی و ۱۴ پارکینگ همسطح در گستره منطقه فعال هستند. با توجه به تراکم جمعیتی_مساحتی و همچنین استانداردهای شهرسازی، در حال حاضر در منطقه برای هر واحد فضای پارکینگی

۷/۱درصد تقاضای شهروندی وجود دارد. به بیانی ساده، منطقه با کمبود سرانه پارکینگی مواجه است که باید از طریق جذب سرمایه‌گذار و تملک واحدهای وسیع در حاشیه معابر تجاری و اداری، آن کمبود را رفع کنیم. البته نگفته نماند که شرایط پارکینگ‌های منطقه از نظر کمی و کیفی نسبت به سایر مناطق، شرایط ایده‌آل‌تری است.» حیدری هم‌چنین می‌افزاید: «تملک اراضی، فرایندی است که با توجه به اوضاع اقتصادی حاکم بر جامعه به کندی صورت می‌پذیرد. در نتیجه برای ساخت پارکینگ‌های عمومی بیشتر از تأمین پارکینگ‌های ساختمانی و خصوصی زمان برده می‌شود. در این شرایط، گره‌گشایی از معضل کمبود پارکینگ منطقه بر دوش مالکان واحدهای مسکونی افتاده که قصد نوسازی و ساخت‌وساز تأمین پارکینگ است.»

چالشی که به بحران تبدیل شده است

سرپرست معاونت حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری منطقه، در حالی کمیت و کیفیت پارکینگ‌های منطقه را مناسب ارزیابی می‌کند که «محمد صولتی»، یکی از اعضای شورایی محله

سراسیاب، می‌گوید: «این محله به ظاهر کوچک، حدود ۲۵ هزار نفر جمعیت در خود جا داده است که دور از ذهن نیست اگر بگوییم خیلی بیشتر از نیمی از این جمعیت، صاحب خودرو هستند. اکنون جالب اینجاست که بگویم این محله اصلاً پارکینگ عمومی ندارد. یعنی مالک خودرو یا باید واحد مسکونی‌اش دارای پارکینگ باشد یا در خیابان‌ها به دنبال جای پارک، سرگردان بچرخد. خیلی از نزاع‌های این محله با همین موضوع جای پارک آغاز می‌شوند و گاه به جاهای خطرناک هم می‌کشد.» «صفر محمدی»، شوراییاری محله «مهرآبادجنوبی» است که می‌گوید:

«عوارض خودرو گرفته می‌شود اما خدماتی مانند پارکینگ عمومی ارائه نمی‌شود. آن هم در محله مهرآبادجنوبی که به رغم جمعیت بالا، فاقد پارکینگ است. این محله مرکز خرید و واحدهای کوچک تجاری کم ندارد. معابرش هم اغلب تنگ و باریک هستند. با این اوصاف، چالش جای پارک خودرو اینجا به بحران تبدیل شده است. اینک جای برای ساخت پارکینگ عمومی پیدا نمی‌کنند، نمی‌تواند بهانه خوبی برای دادن مجوز ساخت‌وسازهای بی‌رویه به واحدهای تجاری و اداری باشد. یا پارکینگ بسازند یا اینکه همه محله‌ها را شلوغ نکنند. به این شرایط کلافه‌کننده، ترافیک هم اضافه کنید با کمی دوربرگردان.»

طراحی شهر

بر میزان وقوع جرم اثر دارد

برای بررسی حقوقی مجاری پارکینگ‌ها در شهر که گاهی به خشونت و وقوع جرائم کشانده می‌شوند یا «مجید رستمی»، وکیل پایه یک دادگستری، گفت‌وگو کردیم. رستمی در این‌باره می‌گوید: «طراحی شهری و محیطی که مهم‌ترین بخش آن ایجاد پارکینگ با امکانات مناسب از نورپردازی گرفته تا ضریب امنیت در کاهش میزان وقوع جرائم مرتبط، از جمله نزاع و سرقت خودرو، تأثیر مثبت دارد. چراکه اغلب مجرمان برای ارتکاب اعمال مجرمانه خود، فرصت‌ها پارکینگ است. این محله مرکز خرید و واحدهای کوچک تجاری کم ندارد. معابرش هم اغلب تنگ و باریک هستند. با این اوصاف، چالش جای پارک خودرو اینجا به بحران تبدیل شده است. اینک جای برای ساخت پارکینگ عمومی پیدا نمی‌کنند، نمی‌تواند بهانه خوبی برای دادن مجوز ساخت‌وسازهای بی‌رویه به واحدهای تجاری و اداری باشد. یا پارکینگ بسازند یا اینکه همه محله‌ها را شلوغ نکنند. به این شرایط کلافه‌کننده، ترافیک هم اضافه کنید با کمی دوربرگردان.»

این‌باره می‌گوید: «براساس قوانین طرح تقصیلی برای بررسی حقوقی مجاری پارکینگ‌ها در شهر که گاهی به خشونت و وقوع جرائم کشانده می‌شوند یا «مجید رستمی»، وکیل پایه یک دادگستری، گفت‌وگو کردیم. رستمی در این‌باره می‌گوید: «طراحی شهری و محیطی که مهم‌ترین بخش آن ایجاد پارکینگ با امکانات مناسب از نورپردازی گرفته تا ضریب امنیت در کاهش میزان وقوع جرائم مرتبط، از جمله نزاع و سرقت خودرو، تأثیر مثبت دارد. چراکه اغلب مجرمان برای ارتکاب اعمال مجرمانه خود، فرصت‌ها پارکینگ است. این محله مرکز خرید و واحدهای کوچک تجاری کم ندارد. معابرش هم اغلب تنگ و باریک هستند. با این اوصاف، چالش جای پارک خودرو اینجا به بحران تبدیل شده است. اینک جای برای ساخت پارکینگ عمومی پیدا نمی‌کنند، نمی‌تواند بهانه خوبی برای دادن مجوز ساخت‌وسازهای بی‌رویه به واحدهای تجاری و اداری باشد. یا پارکینگ بسازند یا اینکه همه محله‌ها را شلوغ نکنند. به این شرایط کلافه‌کننده، ترافیک هم اضافه کنید با کمی دوربرگردان.»

این‌باره می‌گوید: «براساس قوانین طرح تقصیلی

شهر تهران، تأمین و ساخت پارکینگ مورد نیاز برای همه ساختمان‌ها و در همه پهنه‌ها الزامی است. به این معنی که صدور مجوز پروانه و گواهی پایان کار منوط به تأمین پارکینگ مورد نیاز است. اگر در نوسازی و ساخت واحدی مسکونی و غیرمسکونی امکان تأمین پارکینگ با توجه به شرایط ساخت جای پارک خودرو از عرض، طول و گردش گرفته تا تعداد آن فراهم نشود، شهرداری موظف است از منابع تأمین خدمات خود بهره‌گیرد یا براساس ضوابط مصوب کمیسیون ماده ۵ شهر تهران در شعاع ۲۵۰ متری از واحد مورد نظر، در عرصه‌های فضای استاندارد پارکینگ یا فضاهای مشاع محلی برای توقف خودروها ایجاد کند. این قانون در کنار رینگ‌ها، معابر پر تردد، مراکز و گستره‌های کار و فعالیت شهری اهمیت دوچندان پیدا می‌کند.» سراجی، هم‌چنین می‌افزاید: «در حال حاضر، واحدهای فرسوده و ریزدانه ناحیه ۹ در جریان نوسازی بیشتر از نیمی از میانگین پارکینگ را تأمین می‌کنند. باقی واحدهایی که نمی‌توانند فضای پارکینگ‌شان را تأمین کنند، بنا به دلایل متراژ و تراکم است. از سویی اجبار در تأمین پارکینگ‌های ساختمانی، یکی از دلایل نبود تمایل مالکان به نوسازی پلاک‌شان است.»

الزام تأمین پارکینگ در نوسازی

طراحی و ساخت پارکینگ واحدهای مسکونی و غیرمسکونی ضوابطی دارد که «سره سراجی»، کارشناس دفتر توسعه‌ای محلی ناحیه ۲، در این‌باره می‌گوید: «براساس قوانین طرح تقصیلی

نشانی پارکینگ‌های منطقه

◀ **خالقیان:** ضلع غرب میدان استادمعین، خیابان خالقیان، پارکینگ طبقاتی، ظرفیت ۹۱۲.

◀ **طرشتی:** خیابان دامپزشکی شرقی، نرسیده به ۲۱ متری جی، ظرفیت ۵۰.

◀ **تیموری:** ۲۱ متری جی، نرسیده به میدان استاد معین، ظرفیت ۵۰.

◀ **کوثر ۱:** انتهای خیابان استاد معین، خیابان نوری نیارکی، ظرفیت ۲۵۰.

◀ **کوثر ۲:** انتهای خیابان استاد معین، خیابان نوری نیارکی، ۱۵۰.

◀ **بهمن‌پور:** خیابان هوشیار، نرسیده به بلوار استاد معین، مقابل اداره مالیات غرب، ظرفیت ۱۰۰.

◀ **اسلامی:** خیابان شمشیری، بعد از مسیح خواه، ظرفیت ۱۵۰.

◀ **وحدت:** ۲۱ متری جی، نرسیده به استاد معین، ظرفیت ۵۰.

◀ **پارکینگ ۱۱۰۱:** ۲۱ متری جی، نرسیده به بلوار استاد معین، ظرفیت ۱۰۰.

◀ **فتح ۱۳:** بزرگراه فتح، فتح ۱۳، ظرفیت ۱۶۰.

◀ **کفش ملی:** خیابان ۳۰ متری جی، جنب پمپ بنزین، ۲۵۰.

◀ **بدون نام:** خیابان زردت، سمراه آذری، ۷۰.

◀ **فرودگاه، طبقاتی:** فرودگاه بین‌المللی مهرآباد، ترمینال ۱ و ۲، ظرفیت ۵۰۰۰.

◀ **فرودگاه، طبقاتی:** فرودگاه بین‌المللی مهرآباد، ترمینال ۱ و ۲، ظرفیت ۴۳۰۰.

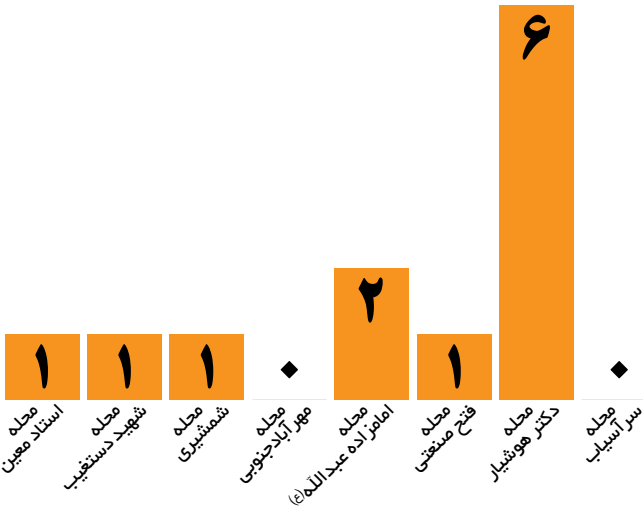
◀ **فرودگاه، طبقاتی:** فرودگاه بین‌المللی مهرآباد، ترمینال ۱ و ۲، ظرفیت ۲۰۰۰.

◀ **فرودگاه، همسطح:** فرودگاه بین‌المللی مهرآباد، خیابان پرواز، شماره ۳، ظرفیت ۱۵۰۰.

◀ **فرودگاه، همسطح:** فرودگاه بین‌المللی مهرآباد، ابتدای خیابان حاج، ظرفیت ۴۰۰۰.

◀ **فرودگاه، همسطح:** فرودگاه بین‌المللی مهرآباد، خیابان حاج، شماره ۳ و شبانه‌روزی، ظرفیت ۸۱۹.

پارکینگ‌های منطقه ۹ به تفکیک محله‌ها

کانون نجوم شباهنگ برنامه‌های مختلفی برای شهروندان برگزار می‌کند

رصد شبانه آسمان از روستای وردیج

سیرا باباچانپور

تصور دیدن سیارات و ستارگان در آسمان شب پایتخت لذتی وصف ناشدنی است که هر شهروندی را ناخودآگاه به خود جذب می‌کند. کانون «نجوم شباهنگ» فرهنگسرای «معرفت» سال‌ها است چشمان شهروندان را به دیدن زیبایی‌های آسمان دعوت می‌کند.

پس از گذشت ۶ ماه از شیوع ویروس «کرونا» که مانع از ادامه فعالیت‌های مستمر کانون نجوم فرهنگسرای معرفت شده بود، این هفته اعضای کانون با رعایت پروتکل‌های بهداشتی در حیاط فرهنگسرای معرفت دور هم جمع شدند تا زیبایی‌های آسمان را تماشا کنند. همراه شدن با این کانون، جذابیت‌های وصف ناشدنی دارد زیرا شما می‌توانید از دریچه یک «تلسکوپ»، آسمان شهر را متفاوت‌تر ببینید و از لایه‌ای همه تاریکی‌ها در دورترین نقطه ممکن، عظمت پروردگار را به نظاره بنشینید.

«نرجس پاک نهال»، دبیر کانون نجوم شباهنگ، بیش از ۱۱ سال است که در زمینه علم نجوم فعالیت می‌کند و علاقه‌مندان زیادی را به سوی علم نجوم و شناخت آسمان راهنمایی کرده است. به گونه‌ای که صدها نفر در کانون نجوم شباهنگ با علم شیرین و جذاب نجوم آشنا شده و مسیر زندگی‌شان تغییر کرده است و از طریق این علم، شغل و رشته دانشگاهی خود را دنبال کرده‌اند. نرجس پاک نهال که تحصیل کرده رشته «مدیریت امور فرهنگی» است و در حال حاضر در رشته «مدیریت گردشگری» نیز تحصیل می‌کند، تنها به دلیل بها دادن به علاقه دخترش به این علم وارد شده و بعدها انقدر به ستارشناسی و آسمان علاقه پیدا کرده که یکی از فعال‌ترین کانون‌های نجوم پایتخت را راهاندازی کرده و هدایت می‌کند. او می‌گوید: «زمانی که دخترم دوره راهنمایی را می‌گذراند، با نجوم آشنا شد و علاقه او به این علم در حدی بود که مطالعه‌های زیادی انجام داد و من هم چون علاقه‌اش را دیدم، همراهی‌اش کردم. بعدها او در رشته «فیزیک» تحصیل کرده و مدرک کارشناسی ارشد خود را در رشته نجوم

آسمان شب‌های روستای وردیج

تورهای گردشگری کانون شباهنگ با سفرهای نیم‌روزی به رصدخانه‌های معروف تهران و حتی تورهای رصد آسمان دربیاان از جذابیت‌های همراهی با این گروه فعال است. اما پاک نهال، از جذاب‌ترین آسمان غرب تهران نام می‌برد که می‌شود از فراز روستای «وردیج» در منطقه ۲۲ نظاره کرد. او می‌گوید: «رصد آسمان از روستای وردیج بسیار دیدنی است، چون در این محدوده کمترین آلودگی نور را در آسمان داریم.»

آلودگی نوری پایتخت

مسئول کانون شباهنگ از آلودگی نور در آسمان تهران گلّه می‌کند و می‌گوید: «یادم می‌آید شب‌های تهران آنقدر پر ستاره بود که وقتی بالای پشت‌بام می‌رفتیم، دلمان می‌خواست ستاره‌ها را ببینیم. اما اکنون تهران پر از آلودگی نوری است. نورهای اضافی موجب شده تا تاریکی در آسمان داشته باشیم. از سویی، آلودگی هوا و ذرات آن هم تأثیرگذار بوده است. با این حال با تلسکوپ می‌توان ماه و سیاراتی همچون «زهره»، «مریخ»، «مشتری» و قمرهای آن را می‌توان دید. سیاره «زحل» با حلقه‌هایش بسیار دیدنی است. اگر هوای تهران صاف و غبارآلود نباشد، صورت فلکی «خوشه پروین» دیده می‌شود.»

در حضور استادان نجوم

جلسات هفتگی به همراه کارگاه نقاشی نجومی، کارگاه ساعت آفتابی، کارگاه ساخت تلسکوپ و همایش‌ها و سمینارهای مختلف در کنار تورهای رصد آسمان در تهران و بیابان از برنامه‌های این کانون علمی است. پاک نهال، در ادامه از حضور استادان بنام علم نجوم در برنامه‌های کانون، می‌گوید: «خوشبختانه استادان بنام در این کانون ما را همراهی می‌کنند. کلاس‌های ما از سطح آماتور، متوسطه و حرفه‌ای تقسیم‌بندی می‌شود و بیش از ۵۰۰ عضو ما را همراهی می‌کند. البته همراهی ارگان‌ها و سازمان‌های فرهنگی و آموزشی می‌تواند در توسعه این علم مؤثر باشد. برگزاری غرفه‌های علم نجوم و زیست‌شناسی آسمان در بوستان‌ها و رصد آسمان می‌تواند از برنامه‌های جذاب شهروندی باشد.»

بزرگ‌ترین پروژه فرهنگی و تفریحی منطقه ۹ سال ۱۴۰۰ به بهره‌برداری می‌رسد

۱۰ سال انتظار برای تکمیل یک پروژه محلی

مهدی اسماعیل‌پور

بالاخره پس از ۱۰ سال پروژه خاک گرفته مجتمع فرهنگی و تفریحی «کوثر» منطقه ۹ به روزهای افتتاح نزدیک می‌شود. این خبر و رویداد برای اهالی محله «استاد معین» به منزله همان نقطه پایان محدودیت‌های رفت و آمد به سبب فعالیت و استقرار کارگاه‌های عمرانی پروژه و همچنین سامان گرفتن نمای بصری ضلع جنوبی محله در محور خیابان «هاشمی» است. اما این تنها یک روی ماجراست. س سری به محله استادمعین زده‌ایم تا در گفت‌وگو با اهالی و معتمدان محله، بیم و امیدهای آنها را درباره کم و کیف بهره‌برداری و همسایگی با مجتمع کوثر با هم مرور کنیم.

«با بهره‌برداری از این مجتمع، سطح سرانه‌های تفریحی و ورزشی محله حسابی جابه‌جا می‌شود. ما اینجا سینما و تالار پذیرایی محلی نداشتیم که البته با افتتاح مجتمع کوثر از خدمات این چنینی بهره‌مند می‌شویم. به هر حال، همسایگی با مجتمع کوثر می‌تواند در درسهایی داشته باشد، ولی این همان نیاز جدی است که خیلی از اهالی محله اغلب اوقات بهانه‌اش را می‌گرفتند. ناگفته نماند که محله استاد معین، کتابخانه و کتابفروشی درست و حسابی هم ندارد. کاش این سرانه نیز در این مجتمع گنجانده می‌شد.»

ضرورت خدمات‌دهی به اهالی

«مسعود بخشایشی»، یکی از اعضای شورایاری محله استادمعین در این باره می‌گوید: «به مثبت یا منفی بودن عملکرد و بازدهی پروژه کوثر کاری ندارم. آنچه انتظار می‌رود، تحقق وعده‌هاست. ۱۰ سال از کلنگ‌زنی این پروژه می‌گذرد. ۱۰ سال، زمان خیلی زیادی است. در عصر حاضر با این زمانی که ما صرف ساخت مجتمع کوثر کرده‌ایم، یک

افزایش سرانه‌ها در سایه ایرادهای فنی

شهر می‌سازند! اینجا به کنار، افتتاح هم اگر اتفاق بیفتد، پیمانکار برای بخش‌های مختلف آن با توجه به شرایط اقتصادی حاکم به این آسانی پیدا نمی‌شود. به هر حال، پیمانکار و سرمایه‌گذار هم جق دارند برای آزمون بخت خودشان در این محله تقریباً کم‌برخوردار، نگران باشند. مگر اینکه خدمات ارائه شده در مجتمع کوثر را نیم‌بها و متناسب با سطح درآمد اهالی تنظیم کنند تا بتوانند از سرانه‌هایی که طی این سال‌ها محروم بوده‌اند، استفاده کنند.» «مجید کریمی»، یکی دیگر از اعضای شورایاری می‌گوید: «افزایش سرانه‌های فرهنگی و تفریحی و از سویی دسترسی مناسب محلی، از جمله امتیازهای مجتمع کوثر است اما به شرطی که معابر منتهی به این مجتمع ضمن اصلاح هندسی و جانمایی تابلوهایی مناسب، طرح تعریف‌شان نیز اجرا شود. چراکه با راهاندازی مجتمع کوثر و چند برابر شدن تردها، ترافیک سنگین ایجاد می‌شود. بنابراین، پیش از اینکه مشکل حاد دیگری پیش بیاید، باید برایش فکری کرد. البته امیدوارم این دوباره فکر کردن، ۱۰ سال طول نکشد. اهالی امروز به سرانه‌های حداقلی شهری احتیاج دارند.»

توقف پروژه به دلیل کمبود بودجه

«فرزاد فرهادیان»، سرپرست معاونت فنی و عمران شهرداری منطقه ۹، ضمن اعلام خبر افتتاح مجتمع فرهنگی و تفریحی کوثر تا سال ۱۴۰۰، می‌گوید: «مجتمع کوثر، بیش از ۸ هزار مترمربع زیربنا دارد که سال ۱۳۸۹ در تقاطع خیابان دامپزشکی و هاشمی کلنگ زده شد. دلیل اصلی توقف عملیات عمرانی این پروژه بزرگ محلی، طی این سال‌ها، تأمین نشدن بودجه لازم بوده است.» فرهادیان، در پاسخ به این پرسش که مگر بودجه هر پروژه در مرحله مطالعات و ارزیابی آن پیش‌بینی و سپس تخصیص داده می‌شود، می‌گوید: «بودجه تعیین شده است اما نوسانات مداوم بازار سبب ناهماهنگی در بودجه تعریف شده و بودجه مورد نیاز و مصرفی شد. دلیلی که در شرایط اقتصادی کنونی نیز همچنان پابرجاست. از آنجا که این مجتمع با ۸۰ درصد پیشرفت فیزیکی جزو پروژه‌های اولویت‌دار منطقه محسوب می‌شود، فعالیت کارگاه‌های عمرانی آن از سر گرفته شده است.» او در ادامه می‌افزاید: «مجتمع فرهنگی و تفریحی کوثر در ۲ فاز به بهره‌برداری خواهد رسید. فاز نخست، شامل بخش‌های خدماتی است که فعالیت‌شان منابر با پروتکل‌های بهداشتی دوران کرونا نیست و فاز دوم شامل بخش‌های مربوط به ورزش‌های آبی می‌شود.» مجتمع کوثر منطقه ۹ دارای ۷ طبقه و شامل بخش‌هایی مانند پارکینگ، استخر، سونا و جکوزی، کافی‌شاپ، رستوران‌های بین‌المللی، خانه اسباب‌بازی، ۳ سالن سینما، سالن‌های ورزشی، تالارهای پذیرایی است.

فرست‌ها و تهدیدهای فرودگاه مهرآباد، صنایع و مراکز نظامی غرب پایتخت در زمان حوادث طبیعی را بررسی کرده‌ایم

همسایه‌های پرفایده در روزهای بحرانی

”مندی اسماعیل پور“

بخش قابل توجهی از مساحت مناطق ۹ و ۲۲ غیرمسکونی بوده و فاقد بافت شهری است. در این بخش‌ها اغلب، واحدهای صنعتی و نظامی به چشم می‌خورد. بسیاری از کارخانه‌های بزرگ کشور در حاشیه بزرگراه‌های شهید «لشکری»، «فتح» و بزرگراه «تهران-کرج» و معابر اطراف آنها جا خوش کرده‌اند. به اینها باید چند پادگان و پایگاه نظامی را هم اضافه کرد، به شکلی که کمتر از یک سوم مساحت منطقه به بافت‌های مسکونی و تجاری اختصاص دارد. منطقه ۹ هم شرایط مشابهی دارد. بخش قابل توجهی از مساحت این محدوده را فرودگاه «مهرآباد» و مراکز نظامی و دولتی و صنعتی اشغال کرده‌اند. اکنون سؤال اینجا است که بیشتر بودن بافت صنعتی و نظامی نسبت به بخش مسکونی و تجاری برای مناطق ۹ و ۲۱ در مواقع بحرانی و بروز حوادثی مانند سیل و زلزله و حریق، بیشتر حکم تهدید را دارد یا می‌شود به‌عنوان یک فرصت بزرگ هم به آنها نگاه کرد؟ در شرایطی که چند زلزله به نسبت خفیف اطراف تهران را به لرزه در آورده و به فصل بارش‌ها و خطر سیل و هم‌چنین سرما نزدیک می‌شویم، تهدیدها و فرصت‌های بافت صنعتی و نظامی در مناطق غربی را در گفت‌وگو با مسئولان و کارشناسان شهری بررسی می‌کنیم.

دبیر ستاد بحران منطقه ۲۱، درباره تهدیدها و فرصت‌های بافت صنعتی به «همشهری محله» می‌گوید: «کارخانه‌ها و بافت صنعتی که خارج از تهران و اطراف شهر قرار داشتند با توسعه و گسترش پایتخت به بافت شهری رسیده و با آن ادغام شده‌اند. وجود مراکز صنعتی در جوار بافت مسکونی موجب شده تا شهروندان از مشکلاتی نظیر آلودگی‌های زیست‌محیطی یا سر و صدا و رفت‌وآمد خودروهای سنگین و مشکلات ترافیکی شکایت داشته باشند، اما صنعتی‌ها که بخش قابل توجهی از مساحت منطقه ۲۱ را اشغال کرده‌اند، آنها نگاه کرد. صنعتی‌ها تعداد زیادی نیروی انسانی دارند که شبانه‌روز و در چند شیفت کاری مشغول به کار هستند. اغلب کارخانه‌های بزرگ و استراتژیک کشور به‌ویژه در بخش تولید خودرو و تولید دارو مانند کارخانه‌های «پران‌خودرو»، «سایپا»، «دکتر عبیدی» و «خوارزمی» در منطقه ۲۱ حضور دارند. اینها فرصت‌هایی است که می‌شود در بخش‌های مختلف از آنها استفاده کرد. در زمینه حوادث و ایمنی هم به همین شکل است و وجود مراکز صنعتی از یک سو حکم تهدید را دارند و از سوی دیگر، فرصت بزرگی است که می‌شود به خوبی از آنها بهره‌برد. تهدید از این نظر که در انبارهای آنها مواد اولیه قابل اشتغال و شیمیایی وجود دارد که می‌تواند منجر به بروز حادثه شود. اینها بخش خطرناک یا همان تهدیدهای صنایع است. در بخش صنعت، فرصت‌های بزرگی هم وجود دارد. هزار و ۱۶۰ واحد صنعتی در منطقه داریم که هرکدام دارای امکانات و تجهیزات امداد و نجات مانند آمبولانس، موتورسیکلت، ماشین آتش‌نشانی و پد بالگرد هستند. برای مثال، یک شرکت، ۳ آمبولانس و ۳ ماشین آتش‌نشانی دارد و کارخانه دیگری هم ۱۲ دستگاه آمبولانس و ماشین آتش‌نشانی دارد. از این تعداد تاکنون با ۵۰ مرکز صنعتی برای همکاری و تعامل به توافق رسیده‌ایم.

نگرانی در مورد صنایع نداریم

«هادی اسماعیلی» بر این باور است علاوه بر امکانات نیروی کار شاغل در کارخانه‌ها با پشت سر گذاشتن دوره‌های امداد و نجات، شاهد یکی دیگر از ظرفیت‌ها و فرصت‌های صنایع در هنگام بروز بحران هستند. او می‌گوید: «اگر بتوانیم کارگران شاغل در صنایع را آموزش دهیم، در هنگام بروز بحران‌های احتمالی آنها می‌توانند خود امدادی و دیگر امدادی کنند و به اماکن و محله‌های اطراف خودشان هم کمک کنند که این موضوع در کاهش خسارت‌های جانی و مالی ناشی از حوادث، بسیار تأثیرگذار خواهد بود.» در سال‌های گذشته، شاهد حوادثی مانند آتش‌سوزی در صنایعی از جمله شرکت «کروز»، ایران‌خودرو و داروسازی خوارزمی بودیم و اکنون این سؤال مطرح است که نگران و دغدغه

خاصی درباره برخی از صنایع با توجه به نوع فعالیت و مواد اولیه که با آنها سر و کار دارند و انبار کرده‌اند، وجود دارد یا خیر؟ پاسخ دبیر ستاد بحران منطقه به این سؤال منفی است: «برای حوادث احتمالی، نگرانی خاصی نداریم. تقریباً بافت فرسوده ما صفر است، معابر پهنی داریم، تقریباً یک سوم مساحت منطقه را کارخانه‌ها و یک سوم را هم مراکز نظامی و فضای سبز اشغال کرده‌اند و تنها یک سوم مسکونی و تجاری است. فاصله منطقه از گسل و مبدأ و سرچشمه رودخانه دور است و در صورت بروز سیل و زلزله آن شدت اولیه را نخواهد داشت. درباره کارخانه‌ها و صنایع هم مشکل و نگرانی خاصی مانند وجود انبار «فت» در منطقه ۵ نداریم. صنایع، مرتب و منظم از سوی آتش‌نشانی، سازمان محیط‌زیست، ستاد بحران، رصد و بازدید می‌شوند و آنهایی که اصول ایمنی را رعایت نکرده‌اند و مشکل دارند، برای برطرف کردن هرچه سریع‌تر آن، اخطار داده می‌شود. علاوه بر این، خود صنایع برای گرفتن «پرو» به‌ویژه در بخش خصوصی و انتفاعی، یکسری الزامات را رعایت می‌کنند. در سال‌های گذشته، حوادثی مانند آتش‌سوزی در برخی از صنایع اتفاق افتاده بود که تعدادشان بسیار کم است و همان‌گونه که اشاره کردم، مشکلات و نواقص ایمنی هم شناسایی و برای برطرف شدن آنها اقدامات لازم صورت می‌گیرد. در مجموع، برای حوادث و بحران‌های احتمالی درباره صنایع نگرانی خاص و حد نداریم.»

منطقه ۹ در محاصره مراکز نظامی، صنایع و فرودگاه

دبیر ستاد بحران منطقه ۹ درباره تهدیدها و فرصت‌های صنایع و مراکز نظامی و فرودگاه مهرآباد به «همشهری محله»، می‌گوید: «منطقه ۹ نزدیک به هزار و ۹۸۰ هکتار مساحت دارد و جمعیت ساکن در آن بالغ بر ۱۵۸ هزار و ۴۸۲ نفر است. هم‌چنین، این محدوده به سبب وجود فرودگاه «مهرآباد»، وجود مراکز صنعتی و تجاری و هم‌جواری با پایانه «غرب»، جمعیت شناسا قابل توجهی دارد. فرودگاه مهرآباد و تأسیسات و تجهیزات و سازمان‌های وابسته به حمل‌ونقل هوایی مانند سازمان هواپیمایی کشوری و سازمان هواشناسی و سازمان نقشه‌برداری روی هم هزار و ۱۰۳ هکتار از مساحت منطقه را اشغال کرده‌اند. صنایع و پادگان «جی»، مراکز آموزش عالی نظامی و پایگاه شکاری شهید «ستاری» نیز قریب به ۸۷/۵ هکتار از مساحت منطقه را اشغال کرده‌اند. صنایع و کارگاه‌ها و مراکز حمل‌ونقل نیز روی هم حدود ۱۸۸ هکتار از اراضی منطقه را پوشش می‌دهند که از مهم‌ترین آنها می‌توان به شیر پاک، لبنیات می‌ماس، کش ملی، ساسان(پارسی کولا)، شیشه گاز، پلاسکو کار، آتاکو، رستندگی و بافندگی نخ کار ایران پویا، جنرال استیل و پارس قوطی اشاره کرد. بنابراین مشخص است که بخش عمده‌ای از مساحت منطقه به فرودگاه مهرآباد، مراکز نظامی و صنایع اختصاص دارد.»

نقش مراکز نظامی و فرودگاه در روزهای بحرانی

«محمدرضا زند مقدم»، کارشناس برنامه‌ریزی شهری و استاد دانشگاه، درباره خطرات و مخاطرات مراکز نظامی، صنایع و فرودگاه مهرآباد نظر متفاوتی دارد و در این‌باره به همشهری محله می‌گوید: «ابتدا از مراکز نظامی آغاز کنیم که در مناطق ۹ و ۲۱ وجود دارند. اطلاعات این مراکز کاملاً سری و محرمانه است به شکلی که در نقشه‌ها و عکس‌های هوایی و ماهواره‌ای تنها تصویر سفیدی از آنها منتشر می‌شود و کوچک‌ترین اطلاعاتی از آنها ارائه نمی‌شود. در چنین شرایطی باید گفت اگر زاغه مهمات این مراکز به اندازه نیاز خودشان و آموزش سربازان باشد، در هنگام وقوع بحران‌هایی مانند زلزله، خطر و تهدیدی ندارند. مراکز نظامی با توجه به امکانات و نیروهای آموزش دیده‌ای که دارند در هنگام بروز بحران می‌توانند کمک بزرگی باشند. هم‌چنین، با توجه به فضای باز داخل مراکز نظامی می‌توانیم برای اسکان مردم در داخل آنها برنامه‌ریزی کنیم. مراکز نظامی در زمینه برقراری امنیت هم نقش بسیار مهمی دارند و حضورشان می‌تواند یک فرصت بزرگ باشد.» این کارشناس وجود فرودگاه مهرآباد در غرب تهران را هم یک فرصت بزرگ در هنگام وقوع بحران‌های طبیعی می‌داند. او می‌گوید: «فرودگاه مهرآباد با توجه به فضای باز و امکاناتی که دارد در هنگام بروز حوادث طبیعی، یک فرصت بزرگ برای غرب تهران است که می‌تواند کمک بزرگی برای امداد‌رسانی به شهروندان باشد و در حوادثی مانند سیل و زلزله برای بافت شهری نیز خطر و تهدیدی ندارد.»

صنایع و بحران آلودگی هوا

پس از مراکز نظامی نوبت به صنایع و کارخانه‌ها می‌رسد. زند مقدم، نگاه چندان مثبتی به این بخش ندارد: «در زمینه صنایع باید به این موضوع اشاره کرد که حضور آنها در غرب تهران یک تهدید کلی برای شهر تهران است. در برنامه‌ریزی شهری یک نکته بسیار مهم وجود دارد که موضوع «باد غالب» است. باد غالب تهران از سمت غرب و شمال غرب می‌وزد و با توجه به آلایندگی کارخانه‌ها و صنایع، بحران آلودگی هوا را ایجاد می‌کند. پس این نخستین بحرانی است که وجود صنایع در غرب تهران ایجاد کرده است. موضوعی که در شهر «اراک» هم شاهد آن هستیم. بنابراین، برای مقابله با بحران آلودگی هوای تهران باید این صنایع به شرق و جنوب‌شرق تهران منتقل شوند. کاری که بسیار سخت، پر هزینه و زمانبر است. یکی از دلایلی که صنایع بدون توجه به مسئله باد غالب در غرب تهران و استان «البرز» شکل گرفته، وجود رودخانه‌ها و آب فراوان در این محدوده است. صنایع به‌ویژه برای تولید مواد غذایی و داروسازی به آب فراوان نیاز دارند. بنابر این، برای انتقال آنها علاوه بر همه ملاحظاتی که وجود دارد، باید مسئله آب و دیگر زیرساخت‌ها را نیز در نظر گرفت. در مجموع، نخستین تهدید صنایع غرب تهران، موضوع بحران آلودگی هوا است.»

خطرات صنایع و آتش‌سوزی در زمان بحران

زند مقدم، در دیگر بحران‌های طبیعی مانند سیل و زلزله هم تهدید صنایع را بزرگ‌تر از فرصت آنها می‌داند: «در هنگام بروز حوادث، یکی از مواردی که بسیار مهم و تعیین‌کننده است، به تعداد جمعیت ساکن مربوط می‌شود. تمرکز صنایع در غرب تهران موجب شده تا شاهد افزایش جمعیت در این محدوده باشیم. همان‌گونه که اشاره شد، بیشترین منابع آبی تهران در غرب و شمال غرب است. در نتیجه، خطر سیل در این محدوده بیشتر است. زلزله هم براساس صحبت‌های کارشناسان، هر ۱۵۰ سال یکبار، رخ می‌دهد و گریزی از آن

نیست. بنابر این، هر ۲ بحران طبیعی باید جدی گرفته شوند و باید آنها را قریب‌الوقوع قلمداد کرد. درباره صنایع باید این نکته را در نظر گرفت که اگر بر اثر وقوع حادثه جاده‌ها بسته شوند، همین صنایع سبب ایجاد زحمت بیشتر و دردسر خواهند بود. علاوه بر این، باید توجه داشت که مواد اولیه برخی از آنها، مواد شیمیایی و آتش‌ها هستند. به‌ویژه در صنایع داروسازی و شاینده‌ها که تعدادشان در منطقه ۲۱ زیاد است. صنایعی که با این مواد سر و کار دارند، باید کیلومترها از فضای شهری دور باشند، چراکه در صورت بروز بحران و حادثه می‌توانند موجب بروز فاجعه انسانی شوند. از سوی دیگر، می‌دانیم امکان و اعتبارات لازم برای جابه‌جایی این صنایع وجود ندارد. برای جابه‌جایی یک کارخانه ۴۰۰ متری با همه ادوات و تجهیزات و نیروهایش، حدود ۲ سال وقت لازم است. اکنون کارخانه‌های غریض و طویل که جای خود را دارند، بنابراین، جابه‌جایی آنها یک برنامه بلندمدت است و در کوتاه‌مدت باید آنها را مدیریت کرد و روی عملکردشان نظارت داشت تا در هنگام بروز بحران، صنایع می‌توانند کمک کنند.»

فرصت‌های بزرگ در بحران‌های طبیعی

«گودرز همتی»، درباره تهدید یا فرصت بودن این مراکز در هنگام بروز بحران بر این باور است در بحران‌های طبیعی خطری برای مردم ندارند، هرچند در بحران‌های انسانی و غیرطبیعی این موضوع کاملاً برعکس است. او می‌گوید: «بحران‌ها به ۲ دسته تقسیم می‌شوند. بحران‌های طبیعی و بحران‌های غیرطبیعی مانند جنگ، که تهدید یا فرصت بودن مراکز نظامی، فرودگاه و صنایع در آنها کاملاً متفاوت است. در بحران‌هایی مانند جنگ، مشخص است که دشمن برای زدن تأسیساتی مانند فرودگاه مهرآباد یا پایگاه‌های نظامی مانند پایگاه یکم شکاری تلاش می‌کند. بنابراین، در چنین شرایطی، وجود آنها تهدید محسوب می‌شود. در بحران‌های نظامی مانند سیل و زلزله، این موضوع برعکس است. در این شرایط، فرودگاه، مراکز نظامی و صنایع به فرصت تبدیل می‌شوند. فرودگاه، محلی است که مواد غذایی و کمک‌های اولیه و انتقال مجروحان از طریق آن انجام می‌شود و هرچند کارکردی فرا منطقه‌ای دارد، اما دسترسی اهالی غرب تهران و به‌ویژه منطقه ۹ سریع‌تر و آسان‌تر از دیگر بخش‌ها و مناطق شهر تهران است. مراکز نظامی هم با توجه به نیروهای زنده و دوره دیده و هم‌چنین تجهیزات و فضایی که در اختیار دارند، کمک بزرگی در هنگام بروز بحران‌های طبیعی محسوب می‌داریم که با مواد شیمیایی و سمی و خطرناک سر و کار داشته باشد، نگرانی خاصی از این باب وجود ندارد. برعکس، سوله‌های انبار مراکز صنعتی در مقابل زلزله مقاوم است و در شرایط بحرانی می‌توانیم از فضای داخل و اطراف صنایع برای چادر زدن و اسکان شهروندان استفاده کنیم. از سوی دیگر، اغلب کارخانه‌های منطقه در بخش تولید مواد غذایی و خوراکی فعالیت دارند و انبارهای آنها پر است و در صورت لزوم می‌توانیم برای خدمت‌رسانی به شهروندان بحران زده روی آنها حساب کنیم. امکانات و تأسیسات صنایع مانند سرویس بهداشتی و آب و برق و ادواتی که دارند هم می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد. بنابراین، می‌توانیم بگوییم در بحران‌های طبیعی، صنایع منطقه ۹ یک فرصت بزرگ محسوب می‌شوند.»

بررسی فرصت‌ها و چالش‌های قرارداد جدید حقوقی بین مدیران محله و شهرداری

مدیران محله یک گام به پیش

سمریا باباجانپور

امضای توافقنامه حقوقی بین شهرداری تهران و مدیران محله بیش از یک ماه است که برای ۲۹۶ مدیر محله تهران چالش برانگیز شده است. ۳۵۳ محله در پایتخت وجود دارد که از این تعداد ۳۴۶ محله سرای محله دارد. در دور جدید فعالیت‌سرایهای محله در ۲۹۶ محله مدیریت محله تهران برای ۶۶ مدیر حکم صادر کرده است. با این حال هنوز هم با تعامل‌ها و توافق‌های انجام شده برخی از مدیران گله‌مند هستند و امضای این قرارداد را منوط بر تغییرات اساسی در آن می‌دانند. تلاش برای برطرف کردن نگرانی مدیران محله و استمرار فعالیت‌سرایهای محله به‌عنوان مردمی‌ترین مرکز آموزشی، فرهنگی و اجتماعی در محله‌ها، یکی از دغدغه‌های مهمی است که رئیس دبیرخانه راهبردی و ساماندهی مشارکت‌های اجتماعی محله‌های تهران مطرح می‌کند. «مهدی شیرزاد» در گفت‌وگو با «همشهری محله» از دغدغه حقوقی مدیران محله‌های پایتخت می‌گوید و از سوء تفاهمی صحبت می‌کند که موجب شده تا اعتراض‌هایی را طی هفته‌های اخیر از سوی برخی از مدیران محله‌ها به دنبال داشته باشد.

بی شک مدیران محله نخستین مدیرانی بوده‌اند که تلاش کرده‌اند تا مدیریت یک مرکز مردمی که قرار بود تنها با مشارکت مردم و با رویکرد محلی هدایت شود به نحو احسن انجام دهند. اینکه در این زمینه چقدر موفق بوده‌اند را باید اهالی محله قضاوت کنند.

مدیران محله سرمایه انسانی شهرند

در دور جدید فعالیت مدیران محله، موضوع قرارداد و حق و حقوق آنها مطرح شده است که اعتراض بسیاری از آنها را برانگیخته است. مدیر ستاد مدیریت محله تهران با بیان اهمیت فعالیت مدیران محله‌ها، می‌گوید: «همیشه دغدغه نخست ما در معاونت اجتماعی شهرداری تهران، حمایت از مدیران محله و قدردانی از زحمات و تلاش‌هایی بوده است که این دوستان انجام داده و می‌دهند. به هر حال مجموعه مدیران محله را یک سرمایه انسانی بزرگ و مهم برای شهر تهران می‌دانیم و همه تلاش‌هایمان این بوده است که بتوانیم در شرایط بهتری از همکاری و پتانسیل این دوستان استفاده کنیم.»

۲۶۰ پرونده شکایت از مدیران محله

مهدی شیرزاد، درباره مشکل حقوقی و عقد قرارداد با مدیران محله، می‌گوید: «واقعیت این است که ما در زمینه‌سراهای محله با چالش‌های بزرگی مواجه بوده و هستیم. منشأ آن به این بر می‌گردد که متأسفانه در گذشته جایگاه حقوقی سرای محله و محاسبات و روابطی که لازم است، تعریف نشده و ابهامات حقوقی در این زمینه وجود دارد. اینکه سرای محله یک مرکز حقوقی مستقل است یا ادامه ساختار شهرداری است، هیچ‌گاه مشخص نشد. نتیجه این روشن نبودن مسئله حقوقی سرای محله این شده است که اکنون بخش قابل توجهی از کارکنان سرای محله دور قبل از مدیران محله‌ها شکایت کرده‌اند و طلب حق بیمه، حقوق و دست مزد کرده‌اند. در حال حاضر، حدود ۲۶۰ پرونده شکایت بیمه داشته‌ایم که این عدد، جریمهای را به سرسرای محله و شهرداری تهران تحمیل کرده است. در حقیقت مسئله مهم این است که اگر فردی در محیطی کار می‌کند باید حق و حقوق قانونی‌اش در نظر گرفته شود به هر حال، باید شرایط به گونه‌ای باشد که فرد متناسب با ساعاتی که

کار می‌کند، برایش حق بیمه رد شود. متأسفانه در بیشتر سرای محله، برای کارکنان بیمه‌ای رد نمی‌شد. در حال حاضر، از حدود ۳۵۰۰ نفری که درسرایهای محله مشغول به کار هستند، ۷۰ درصد نیرویی داریم که به شکل پاره وقت در سرای محله کار می‌کنند و به دلیل اینکه قرارداد مشخصی درباره روابط کاری و شرح وظایف آنها وجود نداشته است، در عمل آن فرد دچار چالش شده و شکایت کرده است، خودش را نیروی تمام وقت معرفی کرده، درحالی که احتمالاً پاره وقت بوده است. البته من در این زمینه داوری نمی‌کنم ولی چون قرارداد وجود نداشته، معلوم نیست آن فرد چند ساعت در هفته در سرای محله کار کرده است. نتیجه این شده است که در بسیاری از پرونده‌ها، خسارتی که برای سرای محله و شهرداری

الهه غلامی مدیرمحله نفت:

۷۰ درصد قرارداد تغییر کرده است

«الهه غلامی» مدیر محله نفت در منطقه ۵ که این توافقنامه را امضا کرده است درباره چگونگی آن توضیح می‌دهد: «چندی قبل مدیران محله برای اعلام اعتراض خود بر بندهای مختلف توافقنامه مقابل ساختمان شورای شهر تجمع کردند. نتیجه امر ورود کمیسیون فرهنگی شورای اسلامی شهر تهران بر این ماجرا بوده است. تقریباً ۷۰ درصد مسئله با دخالت کمیسیون فرهنگی حل شده است ولی هنوز برخی از مدیران امضای این توافقنامه را دردرساز می‌دانند.

بعداز جلسه ۸ ساعته‌ای که نماینده مدیران محله با اعضای کمیسیون فرهنگی شورای شهر داشتندبندهای موضوعات توافقنامه بررسی شد و تقریباً ۷۰ درصد قرارداد تغییر کرد. تغییرات مثبت بود. براساس این تغییرات بدهی‌سرایهای محله دیگر برعهده مدیر نیست و باید از محل درآمدسراها تأمین شود و درغیر این صورت برعهده شهرداری است. فعالیت‌سرایهای محله به‌عنوان یک مرکز آموزشی و فرهنگی شامل مالیات نمی‌شود چون چیزی به‌عنوان شماره ثبت تجارت وجود ندارد. بحث نگه داشت ساختمان‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت چون طی این سال‌ها بسیاری از ساختمان‌سرایهای محله فرسوده و تخریب شده است که بر اساس تغییرات توافقنامه مرمت آن برعهده شهرداری خواهد بود. بیمه‌های مسئولیت همچون بیمه آتش‌سوزی، سرقت، سیل و زلزله نیز جزو وظایف شهرداری قرار گرفت. اما بحث بیمه کارکنان همچنان برعهده مدیران است و مدیران محله باید با مدیریت درست این موضوع را ساماندهی کنند. بعد از تغییرات مهمی که در این توافقنامه اعمال شده است ولی هنوز برخی از مدیران محله معترض هستند و توافقنامه را امضا نکرده‌اند. البته باید بدانیم که آرمانگرایی با واقعیت‌گرایی در مدیریت شهر فرق دارد و باید با توافق و پذیرفتن برخی از مسئولیت‌ها کار را شروع کرد.»

تهران حاصل شده، عدد بسیار بزرگی است.»

مهدی شیرزاد
ستادمدیریت محله
و معاونت اجتماعی
شهرداری تهران

قرار داد به نفع مدیران محله است
او درباره تصمیم ستاد مدیریت محله و معاونت اجتماعی شهرداری تهران برای حل این اختلاف، بیشتر توضیح می‌دهد: «در دور جدید شورای شهر و شهرداری تهران، یعنی مجموعه مدیریت شهری، یکی از خطوط قرمزش این بوده است که ما نمی‌توانیم کارکنانی را به شهرداری تهران اضافه کنیم، به شدت شورای شهر درباره این مسئله حساسیت دارد. اگر قرار باشد

بیمه این افراد را شهرداری تهران رد کند، یک معنی ضمنی ممکن است پیش بیاد که این افراد به‌عنوان کارکنان شهرداری در نظر گرفته شده‌اند که متأسفانه امکان‌پذیر نیست. ما راه‌های مختلفی را دنبال کردیم

بود که یک قرارداد یا توافقنامه‌ای بین مدیر محله و معاونت فرهنگی و اجتماعی امضا شود. این توافقنامه تهیه و به مناطق ابلاغ شد.»

افزایش نگرانی مدیران محله

شیرزاد، اعتراض برخی از مدیران محله را نشئت گرفته از یک سوءتفاهم می‌داند و می‌گوید: «از نظر من، برای مدیران محله یک سوءتفاهمی ایجاد شده است که امضای این توافقنامه، تعهد بزرگی را روی دوش آنها می‌گذارد. در حالی که در بیشتر پرونده‌ها شکایت‌های اخیر کارکنان، مدیر محله مورد خطاب قرار گرفته است. موارد متعددی داشته‌ایم که حساب مدیر محله توقیف شده و واقعاً زندگی شخصی این افراد در همین حالت هم در معرض تهدید قرار گرفته است. وقتی مدیر محله برای دفاع از خود اقدام می‌کند به سبب اینکه هیچ قراردادی با شهرداری نداشته، کسی که رأی صادر و قضاوت می‌کند، برای مدیر محله، سمتی قائل نمی‌شود. در نتیجه، کمترین حسن امضای این توافقنامه این است

کمک به هزینه‌های سراهای محله در یحران کرنا

مدیر ستاد مدیریت محله درباره فعالیت‌سرایهای محله در سال جدید، می‌گوید: «واقعیت این است که همچون بسیاری از فعالیت‌های دیگر،سرایهای محله نیز از زمان شیوع «کرونا» بسیار آسیب دیده‌اند. ما در معاونت اجتماعی متوجه این موضوع هستیم. اسفندماه سال گذشته، نامه‌ای از سوی معاون

الهه تیرا مدیرمحله اکباتان:

ضمانت‌نامه‌ها سنگین است

مدیر سرای محله اکباتان در منطقه ۵ معتقد است این قرارداد را هیچ حقوق‌دانی تأیید نکرده است. قرار دادی که بین معاونت فرهنگی شهرداری و مدیران محله‌ها شکل گرفته است مسئولیت‌ها را برای دو طرف یکسان در نظر نگرفته یک طرف قرارداد که شهرداری باشد مسئولیتی ندارد و طرف دیگر که مدیران محله هستند همه بار مسئولیت سرسرای محله و کارکنان را باید برعهده بگیرند. که این اصلاً منطقی نیست. «الهه تیرا»دراین باره بیشتر توضیح می‌دهد: «دراین قرار داد شهرداری تکلیفی ندارد و همه تکالیف برعهده مدیران محله‌ها خواهد بود. علاوه بر آن ضمانت‌های بسیاری سنگینی برای مدیران محله در نظر گرفته شده است که هیچ تناسبی بین‌سراها وجود ندارد. یک قرار داد متداولشکل با ضمانت ۴۰۰ میلیون سفته و ۱۰۰ میلیون چک که این درمورد سرای محله‌ای که شاید خودش ۱۰۰ میلیون درآمد داشته باشد صدق می‌کند و شامل حال سرای محله‌ای که هیچ‌گونه درآمدی ندارد نیز می‌شود. مثلاً در محله اکباتان سرسرای محله قابل استفاده مفید نیست. بنده باید الان یک سرای محله مخروبه‌ای را تحویل بگیرم که زمانی که برش قطع می‌شود پول برق نداریم. پول پرداخت حقوق یک نگهبان را هم نداریم. از طرفی همه‌سراها بدهی و مشکلات دارند و بخش زیادی از این بدهی‌ها مربوط به مطالبات کارکنان می‌شود. درحقیقت ما الفبای دموکراسی را در شوراباری‌ها ومدیریت محله تمرین می‌کنیم. مدیریت محله اگر بناسبت مجری مصوبات و ابلاغیه‌های شهرداری باشد که این همان فربه شدن بدنه شهرداری است.»

حامد صفری مدیر محله بهاران:

ساختار مدیریت محله از ابتدا مشکل داشته است

از نظربسیاری از مدیران محله بحث مشکلات‌سراها و مدیریت آن برای امروز و دیروز نیست. «حامد صفری» مدیر محله بهاران در منطقه ۵ می‌گوید: «این موضوعی نیست که امروز پیش آمده باشد بلکه مربوط به ساختار اشتباهی است که از همان ابتدای فعالیت‌سرایهای محله در حدود ۱۲ سال است که وجود دارد. بحث مدیریت محله و ارتباط با شوراباری و شهرداری از همان ابتدا نامشخص بوده و به شکل غلط این مشکلات انباشته شده است و امروز خودش را نشان داده. این روزها که قرار دادی با مدیران محله پیشنهاد شده است بار حقوقی زیادی دارد و همکاران ما آن را قبول ندارند. از روز اول سنگ بنای رابطه مدیرمحله با شهرداری مشخص نبود نه رابطه استخدامی بود و نه پیمانکاری. باید یک ساختار مشخص ایجاد شود که رابطه مدیران محله را با شهرداری مشخص کند. الان قرارداد چیزی بین پیمانکاری و استخدامی است با وضعیت کاملاً نامشخص.

پیشنهاد مدیران محله این است که ما به‌عنوان نماینده شهرداری یعنی نماینده کارفرما در سرای محله معرفی شویم در این صورت مدیران محله تنها وظایف مدیریتی خواهند داشت ونه وظایف مالکیتی. یعنی اگر در قرارداد ذکر شود نماینده پیمانکار در سرای محله موضوعات قانونی حل می‌شود. این موضوع هم مطرح شده است. البته شهرداری در پذیرفتن این موضوع مشکلاتی دارد چون ۱۲ سال است که این رویه غلط درمدیریت‌سرایهای محله دنبال شده و بدهی وهزینه‌های زیادی را همراه داشته است. در این مدت، سراهای محله زیادی متضرر شده‌اند سرای محله‌ای داریم که تا الان ۱۰۰ میلیون تومان حق بیمه کارکنان را پرداخت کرده است. در این روزهای شیوع کرونایی مراجعه‌کننده بهسراهای محله شاید کمتر از ۱۰ درصد شده باشد در نتیجه هنوز درآمذزایی وجود ندارد و این مشکلات را افزایش داده است.»

کردیم تا در زمینه هزینه انباشت‌های سراهای محله از محل ردیف نگهداشت ساختمان‌های سرای محله، کمک هزینه‌ای برای سرای محله مدنظر گرفته شود. این روزها نیز در حال رازیابی با معاونت مالی و اداری شهرداری هستیم که بتوانیم کمک هزینه‌ای را برایسراهای محله دریافت کنیم. ضمن اینکه چند ماه پیش نامه‌ای را به مناطق ابلاغ کردیم و درخواست

فرهنگی و اجتماعی شهرداری تهران به مناطق ابلاغ شد که از اعتبارات معاونت اجتماعی هر منطقه کمک هزینه‌ای برای سرای محله مدنظر گرفته شود. این روزها نیز در حال رازیابی با معاونت مالی و اداری شهرداری هستیم که بتوانیم کمک هزینه‌ای را برایسراهای محله دریافت کنیم. ضمن اینکه چند ماه پیش نامه‌ای را به مناطق ابلاغ کردیم و درخواست

● صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری

● دبیر تحریریه: زکیه سعیدی

● تحریریه: مهدی اسماعیل پور / مریم باقر پور

● سمیرا باباجانیور / ثریا روزبهانی / سحر جعفریان

فاطمه نصیری‌ها

● مدیر هنری: کامران مهرزاده

● صفحه‌آرایی: محمدرضا محمدی‌تاش / علی حسینی / میلاد رفیقتی

● فائزه توکلی

● حروفچینی و تصحیح: منیژه خسروآبادی / اعظم آجوربندیان / فهیمه شیرازی

● نشانی: خیابان ولی عصر (عج) ترسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک ۱۴ ● کد پستی: ۱۹۶۶۵۳۳۸ ● صندوق پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ● تلفن: ۲۳۰۲۳۱۰۰ ● دورنگار: ۲۳۰۲۳۴۸۸

گردشگری

تفریح و گردش در دومین پارک بزرگ پایتخت

دومین پارک بزرگ تهران «پارک جنگلی وردآورد» است که در منطقه ۲۲ و در محدوده کوه‌های وردآورد و کنار ۲ آزادراه قرار دارد. این پارک ۱۱ هزارمترمربعی به‌عنوان یک بوستان جنگلی - تفریحی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این پارک در سال ۱۳۷۰ ایجاد شد. پارک جنگلی وردآورد با پوشش گیاهی غنی و درختان سر به فلک کشیده‌اش کمک شایانی به تأمین اکسیژن پایتخت می‌کند. از جمله گونه‌های گیاهی آن می‌توان درخت پسته، بادام کوهی، سنجد، گز و... را نام برد. هوای تمیز به همراه چشم‌انداز سرسبز درختان پارک، محیط بسیار مناسبی را برای گردشگران فراهم کرده است. امکانات تفریحی پارک جنگلی وردآورد شامل زمین ورزشی و بازی، آلاچیق‌ها، سکوهای سیمانی، سرویس بهداشتی، مبلمان پارکی، پیست دوچرخه‌سواری، غرفه، بوفه، رستوران و... می‌شود.

تقویم محله

در پهنه غربی پایتخت ۷ تا ۱۴ مهرماه
اتفاق‌های زیادی افتاده که در زیر به برخی
از این رویدادها اشاره شده است.

هفتم مهرماه سال ۱۳۹۱، «حسین سلطانی»، شهردار منطقه ۹، از ساخت مرکز تجاری تفریحی در انتهای بزرگراه «یادگار امام» (ره) خبر داد و گفت: «در حاشیه غربی انتهای بزرگراه یادگار امام» (ره)، زمینی به متراژ ۱۰ هزارمترمربع قرار گرفته که شهرداری در صدد است تا از فضای موجود به‌صورت مرکز تجاری - تفریحی با فضای سبز ایده‌آل، بهره‌برداری کند.»

۱۳ مهرماه سال ۱۳۹۴، در طرحی، عملیات جمع‌آوری کارگاه‌های مجسمه‌سازی و تانکرسازی حاشیه پل کاروانسرای سنگی از سوی شهرداری منطقه ۲۱ آغاز شد. این طرح با هدف آماده‌سازی پروژه کاروانسرای سنگی یک و ۲ به اجرا در آمد. پروژه کاروانسرای سنگی به‌عنوان طرحی مهم و فرا منطقه‌ای در تکه بیست و یکم پایتخت محسوب می‌شد که شهرداری منطقه ۲۱ با همکاری شهرداری شهر قدس آن را اجرایی کرد.

۱۲ مهرماه سال ۱۳۸۶، ساخت بلوار «ردستانی» به پایان رسید. عملیات ساخت این بلوار در قالب طرح جهادی به همت حوزه فنی و عمرانی شهرداری منطقه ۲۲ با هدف توسعه معابر و سهولت حمل‌ونقل شهروندان آغاز شد. این پروژه در قالب احداث ۳۰۰ متر معبر ۲۰ متری، ۳۰۰ متر معبر ۳۵ متری و رفیوژ میانی، ۱۵۰۰ مترمربع کفیوش پیاده‌رو و ۶۰۰ متر نهر پوشیده، در حدود ۳ هزارمتر طول جدول‌ها باغچه و ۱۱ هزارمترمربع زیرسازی آسفالت به اجرا درآمد. با افتتاح این پروژه، دسترسی بلوار شهید اردستانی به بلوار «پژوهش» و از طریق «پل وردیج» امکان پذیر شد.

اتفاق خوب

پاتوقی برای نویسندگان و علاقه‌مندان به کتاب

مدت زیادی از روز شعر و ادبیات فارسی نمی‌گذرد. اما همین روز بهانه‌ای شد تا ایده راه‌اندازی خانه فرهنگ و ادب در سرای محله یاس شکل بگیرد. در این خانه قرار است اتفاق‌های خوش زیادی بیفتد. به‌عنوان مثال اهالی علم و ادب و شعرا و نویسندگان می‌توانند کتاب‌های خود را برای فروش به سرای محله بیاورند. همچنین طرح تبادل کتاب در سرای محله انجام می‌شود و افرادی که کتاب‌های خودشان را خوانده‌اند و دیگر نیاز به نگهداری آن ندارند می‌توانند کتاب‌های (سالم) خودشان را با کتاب دیگران تبادل کنند تا هم کتاب‌های بیشتری بخوانند و هم در هزینه‌های جاری صرفه‌جویی شود. این فعالیت برای این انجام شده که در محله تهرانسر کتابفروشی وجود ندارد تا نویسندگان کتاب‌های خود را عرضه کنند و از طرفی شهروندان علاقه‌مند به مطالعه در شرایط کرونایی باید مسیر طولانی را طی کنند اما با راه‌اندازی این خانه تا حدودی مشکلات کم می‌شود. سرای محله یاس (تهرانسر غربی) در تهرانسر غربی، بلوار یاس، تقاطع خیابان رجایی جنوبی قرار دارد و شماره تماس آن ۴۴۵۰۴۰۸۰ است.

ارمغان باقری
مدیریت سرای محله یاس

شهروند خبرنگار

ساخت‌وساز با آب شرب

منطقه ۵ در شرایطی که شهر تهران با کمبود آب مواجه است، نمی‌دانم چرا شرکت آب و فاضلاب به آب مصرفی واحدهای در حال ساخت، توجهی نمی‌کند. بسیاری از املاک در حال ساخت برای کارهای عمرانی خود از آب شرب استفاده می‌کنند و کسی هم به آنها اخطار نمی‌دهد. برای مثال، در بلوار «بعثت» محله «جنت‌آباد» کلی ساختمان در حال ساخت است که همگی از آب تصفیه شده استفاده می‌کنند.

زهره مالکی
محله جنت‌آباد

کرونا در میدان آزادی

منطقه ۹ در شرایط شیوع ویروس «کرونا» و افزایش آمار مبتلایان، چرا با اغذیه‌فروشی‌های محدوده میدان «آزادی» برخوردی نمی‌شود. در این میدان، چند ساندویچ‌فروشی سیار وجود دارد که اصلاً اصول بهداشتی را رعایت نمی‌کنند، چه برسد که پروتکل‌ها را رعایت کنند. چند بار از محدوده این میدان عبور کرده‌ام و هر بار وضع بدتری را دیده‌ام.

مینار سولی
محله استادمعین

خطر در کمین شهروندان

منطقه ۲۱ به تازگی در خیابان «قباد شمالی»، از ابتدای جاده مخصوص ورودی قباد شمالی تا خیابان «پارک نرگس»، برخی از خودروها با سرعت زیادی تردد می‌کنند. در حالی‌که در این محدوده چند مدرسه وجود دارد. همچنین این محدوده محل عبور و مرور عابران برای استفاده از پارک نرگس و کودکان دوچرخه‌سوار است.

آرش کاویانی
محله تهرانسر

دسترسی به بزرگراه امکان‌پذیر نیست

منطقه ۲۲ یکی از مشکلات شهروندانی که در محدوده دریاچه سکونت دارند، تردد از مسیر خیابان «دریاچه» به سمت بزرگراه «شهید خرازی» است. دسترسی به سمت بزرگراه شهید خرازی شرق ایجاد شده است اما معلوم نیست به چه دلیلی امکان تردد خودروها وجود ندارد. به همین دلیل، شهروندان مجبور به طی مسافت طولانی و دورزن‌های پی در پی هستند تا بتوانند به بزرگراه شهید خرازی وارد شوند.

ایمان مهدیانی
محله چیتگر

آیا می‌دانستید

دریادلان در شهرک دریا

آیا می‌دانستید دلیل نامگذاری شهرک «دریا» در منطقه ۲۱، حضور کارکنان نیروی دریایی بوده است. در سال ۱۳۶۳، تعاونی مسکن کارکنان نیروی دریایی به کارکنان خود زمین واگذار کرد و به همین دلیل نام محله را شهرک دریا گذاشتند. اکنون بیش از ۹ هزار نفر در این شهرک سکونت دارند اما با توجه به ساخت‌وسازهای بی‌رویه در سال‌های اخیر، تعداد کمی از کارکنان نیروی دریایی در محل ساکن هستند.

آموزشکده محله

برداشت سماق در «کن»

این روزها فصل برداشت «سماق» است. سماق یکی از گیاهان دارویی «کن» و روستاهای اطراف آن است که خواص دارویی فراوانی دارد و به همین دلیل زمان برداشت، بسیاری از ساکنان در دشت‌ها و کوه‌ها شروع به چیدنش می‌کنند. اهالی کن در قدیم از آن در غذاهایی مانند آش سماق، کوفته و... استفاده می‌کردند. درختچه سماق، درخت کوچکی با ارتفاع ۳ متر و گاهی ۴ متر است و شاخه‌های جوان و

دمبرگ‌های آن را موهای زبر می‌پوشاند. سماق به‌عنوان یکی از گونه‌های گیاهی جنگلی خودرو است که دست بشر در گسترش آن کمتر دخالت داشته و به شکل درختچه‌ای بوده و میوه‌های خوشه‌ای دارد. رنگ میوه آن قرمز و قهوه‌ای و طعم آن گس

حسن قدیری
شهروند ساکن
محله کن